ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΙΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 709
ΠΕΜΠΤΗ
17
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 10 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 5 Λ. 10
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 21.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 19.6 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Ν. ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ Ν. ΑΣΘ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΤΕΤΑΡΓΜ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759,1

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΜΙΛΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΝ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ"

ΔΙΑΤΙ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

"ΜΟΝΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑΝ ΟΛΩΝ Θ' ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΝ,,

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΘΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΤΗΝ ΗΣΥΧΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΑΛΗΝΗΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 16 *(Τοῦ ἐκάκτου ἀπεσταλμένου μας)*— **Ἐγενόμην σήμερον δεκτὸς εἰς μακρὰν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ Γεωργίῳ, ὅστις ἀφίκετο ἐνταῦθα πρὸ τριημέρου μετὰ τοῦ πρίγκηπος Παύλου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Εἰρήνης.**

Ἡ ἀκρόασις διήρκεσεν ἐπὶ δύο καὶ ἡμίσειαν ὥρας.

Ὁ Βασιλεὺς μοὶ ἐξέφρασεν ἐν ἀρχῇ τὴν χαράν Του, διότι ἔβλεπε δημοσιογράφον Ἕλληνα καὶ τὴν εὐχαρίστησίν Του διὰ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, τὸν ὁποῖον παρακολουθεῖ ἐπιμελῶς καὶ τοῦ ὁποίου ἡ συνεργασία ἐνέχει μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν γενικὴν βελτίωσιν ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς χώρας.

Περιστραφείσης τῆς συνομιλίας περὶ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ὁ Βασιλεὺς μοὶ ἐξεδήλωσε τὴν λύπην Του διὰ τὰς διαιαξέριδας μεταξὺ τῶν κομμάτων, «καθ' ἣν στιγμὴν—εἶπε—ΠΑΡΙΣΤΑΤΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΟΛΩΝ ΔΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΘΗ Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΔΙΕΡΧΕΤΑΙ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΑΤΗ, ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ».

— Ἐπιβάλλεται, ἐξηκολούθησε, κοινὴ προσπάθεια διὰ νὰ μὴν ὑστερήσωμεν τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται δραστηρίως ἵνα ἐπιτύχουν τὴν ἀναδιοργάνωσίν των εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα.»

Ὁ Βασιλεὺς μὲ ἠρώτησε μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον περὶ τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἰδίως ἐν Μακεδονίᾳ.

Μοὶ ἐτόνισεν, ΟΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΗ Η ΑΜΥΝΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΩΓΙΣΤΩΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ, ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ἐιδικώτερον, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα, μοὶ εἶπεν ὅτι, ὅταν ἀκόμη εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων, τονίσας τοὺς κινδύνους, οὓς συνεπήγετο ἡ παραμέλησις τῆς σχολικῆς ὀργανώσεως.

Ἠρώτησα τὸν Βασιλέα πῶς βλέπει τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς χώρας μας:

—ΕΑΝ ΕΠΙΘΥΜΩ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΩ ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑ—μοὶ εἶπε—ΤΟΥΤΟ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΛΟΓΟΥΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΕΙΣ ΤΟ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΣ, ΟΤΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ Η ΓΑΛΗΝΗ, ΗΤΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

»ΔΕΝ ΤΡΕΦΩ—ἐξηκολούθησεν— ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΑΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΥΔΕΝΟΣ. ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΑΙ, ΩΣ ΕΛΛΗΝ, ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΛΥΣΙΝ.

»Θὰ ἦτο δὲ εὐχῆς ἔργον οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς χώρας μας νὰ ἐταξείδευον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ Βαλκάνια, ἵνα ἔρχωνται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν κύκλων τῶν ἁρμοδίων καὶ παρακολουθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐν γένει κίνησιν.»

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος διατελεῖ ἐν πλήρει γνώσει καὶ τῶν παραμικρῶν λεπτομερειῶν τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων, τόσον τῆς ἐσωτερικῆς, ὅσον καὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Εἶνε ἐνθουσιασμένος ἐκ τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ λαοῦ καὶ μοὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἔλθῃ καλύτερη μέλλον, διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε εὐφυὴς καὶ δραστήριος.

—ΑΛΛΑ ΠΡΕΠΕΙ, μοὶ ἐτόνισε, ΝΑ ΕΝΩΘΩΜΕΝ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΝΤΕΙΝΩΜΕΝ ΤΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΜΑΣ ΔΙΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΝ, ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ, ΑΛΛΑ ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ,,.

Ὡμιλῶν περὶ τῆς συναντήσεώς Του μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὁ Βασιλεὺς μοὶ εἶπε:

«Μὲ χαρὰν δέχομαι πάντα Ἕλληνα, καὶ ἰδίως πολιτικόν, ὅστις θὰ ἤθελε νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ.

»Εἶμαι κατευχαριστημένος ἐκ τῆς μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη συνομιλίας Μου. Ἐπληροφορήθην ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ ὅλων τῶν ζωτικῶν ζητημάτων τῆς χώρας»

Ἔθεσα ὑπ' ὄψιν τοῦ Βασιλέως τὰ ἐν Ἀθήναις γραφέντα, καθ' ἃ προέβη εἰς ὑποδείξεις πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἡ μονοπώλησις τῆς βασιλικῆς ἰδεολογίας ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος μόνου, δὲν εἶνε συντελεστικὴ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἰδεολογίας ταύτης. Ὁ Βασιλεὺς ἐδείχθη ἄκρως ἐπιφυλακτικός, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη συνομιλίαν Του. Πάντως ἐκ τῶν λόγων Του συνάγεται ὅτι ὅσα ἐγράφησαν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀπεδόθησαν ἐπακριβῶς.

Σχετικῶς μοὶ ἐτόνισε τὴν ἐπιθυμίαν Του, ΟΠΩΣ ΑΙ ΒΑΣΙΛΟΦΡΟΝΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΜΗ ΚΑΤΕΡΧΩΝΤΑΙ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΙΚΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΛΛΗΛΩΝ.

Ἐν τέλει ὁ Βασιλεὺς διέψευσε κατηγορηματικῶς τὴν ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου ἀναγραφεῖσαν πληροφορίαν, ὅτι δῆθεν ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ συμφιλιώσῃ τὸν πρίγκηπα Κάρολον μετὰ τῆς Ρουμανικῆς Αὐλῆς καὶ μοὶ ἐτόνισεν:

«Οὐδόλως ἀναμιγνύομαι εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς φιλοξενούσης Με χώρας.»

Ὁ Βασιλεὺς προτίθεται νὰ διέλθῃ τὸν χειμῶνα εἰς Ρουμανίαν.

Κ. Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

ΜΕΓΑΛΟΦΥΪΑΙ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ

Ἄρθρον τοῦ Παντερέβσκι, τοῦ διασήμου πιανίστα καὶ πρώην Προέδρου τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας

Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίοδον τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ὑπῆρξε τόσον καταφανὴς ἡ σπάνις τῆς μεγαλοφυΐας ὅσον σήμερον. Οὐδέποτε πρότερον ὁ κόσμος εὑρέθη εἰς τρομερωτέραν ἀνάγκην τῶν εὐεργετημάτων καὶ τῶν ἐμπνεύσεων, τὰς ὁποίας γεννᾷ ἡ μεγαλοφυΐα.

Καὶ ὅμως ἐνῷ ὁλοφυρόμεθα δι' αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν μεγάλων ἀρχηγῶν καὶ καλλιτεχνῶν, ὑπάρχουν τόσοι Μουσσολίνηδες, τόσοι Μέλμπα, τόσοι Κράϊσλερ, ποῦ πεθαίνουν μέσα σὲ βρώμικα ὑπόγεια ἢ σοφίτες, μόνον καὶ μόνον διότι ἄνδρες καὶ γυναῖκες δὲν ἀντελήφθησαν τὴν λαμπρότητά των καὶ διότι ἡ τύχη δὲν ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν δρόμον των.

Ἡ Ἀγγλία, ἐπὶ παραδείγματι, ἔχει τὸ παιδὶ—ποιητὴν, τὸν Τσάττερτον, ὁ ὁποῖος ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ ὅμως πρὶν σχεδὸν παγώσῃ τὸ σῶμά του ὁ κόσμος ἐπευφήμει τὴν μεγαλοφυΐαν του. Ἐγὼ ὁ ἴδιος, στὸ διάστημα τῆς ζωῆς μου, εἶδα πολλὲς τέτοιες τραγῳδίες.

***

Μιά μου ἀνάμνησις χρονολογεῖται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὅταν εὑρισκόμην εἰς τὴν γενέτειράν μου, τὸ Πόντολι. Καθὼς ἐγύριζα στοὺς δρόμους, μιὰν ψυχροτάτην νύκτα, μοῦ ἔφερε συγκίνησιν ἡ φωνὴ, ἑνὸς κοριτσιοῦ, τῆς ὁποίας ἡ νότες ἠμιλῶντο μὲ τὴς νότες τοῦ κελαϊδήματος τοῦ ἀηδονιοῦ, ἀγύμναστη, καθὼς ἦτο. Καὶ διηωρτήθην τί μεγάλο δῶρον πρὸς τὸν κόσμον θὰ ἀπετέλει ἡ φωνὴ αὐτὴ, ἂν ἔγυμνάζετο ὅπως ἔπρεπεν.

Ἦτο κόρη πτωχῶν γονέων, οἱ ὁποῖοι

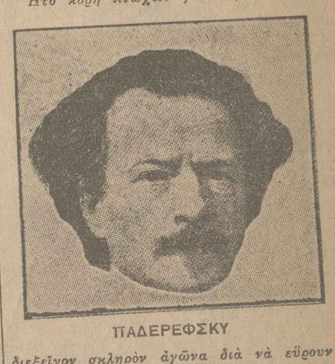

ΠΑΔΕΡΕΦΣΚΥ

διεξεῖγον σκληρὸν ἀγῶνα διὰ νὰ εὕρουν τὸ ψωμὶ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας των. Κ' ἐκείνη εἶχε ἐγγῆ στοὺς δρόμους γιὰ νὰ κερδίζῃ χρήματα μὲ τὸν μόνον τρόπον ποῦ μποροῦσε, μὲ τὴν ἐξαισίαν φωνήν της.

Ἂν καὶ ἡ ἐροχὴ ἔπεφτε χειμαρρώδης ἐπάνω στὸ ψιλοτυμένο κορμί της, ἐτραγουδοῦσε πηγαίνοντας μέσα στοὺς σκοτεινοὺς δρόμους καὶ οἱ διαβάται ἤθελαν—δὲν ἤθελαν, ἐσταματοῦσαν νὰ ἀκούσουν αὐτὸ τὸ ἀηδόνι τοῦ σοκακιοῦ.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν πρώτην μου συνάντησιν μὲ τὸ μεγαλοφυὲς αὐτὸ παιδί, ἡ μοῖρά του ἦτο ἀποφασισμένη. Ἡ κακοκαιρίες ὅλες ποῦ εἶχε περάσει, εἶχαν ρίψει τὰ θεμέλια τῆς νόσου, ἡ ὁποία τὴν ἀφήρπασεν· ἔφυγεν ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον ἄγνωστος.

Ὑπάρχει κάτι τὸ λανθασμένον εἰς τὰ παιδαγωγικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπουν αὐτὴν ἠν ἄσωτον σπατάλην τῶν δώρων τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν κόσμον μας.

Ἀσφαλῶς χρέος ὅλων αὐτῶν τῶν συστημάτων ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ «ἀνακάλυψις» τῆς λανθανούσης μεγαλοφυΐας καὶ ἡ παροχὴ εἰς αὐτὴν πάσης εὐκολίας μέσα εἰς περιβάλλον κατάλληλον διὰ τὴν ἀνάπτυξίν της.

Ἔχει ἀρά γε τόσον χρεωκοπήσει ὁ πολιτισμός, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ τὰ μέσα νὰ πάρῃ τὸ μεγαλοφυὲς παιδὶ στὰ χέρια του καὶ νὰ τὸ βοηθήσῃ νὰ βελτιώσῃ τὸ ταλέντο ποῦ ἔχει δώσει ὁ Θεὸς γιὰ νὰ γίνῃ ὁ κόσμος πλουσιώτερος;

***

Μιὰ ἄλλη ἀνάμνησις τῶν πρώτων μου χρόνων ἀναφέρεται σ' ἕνα παιδὶ ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους εὗρον θηήσκοντας ὑπὸ τὴν σκεπὴ τῆς πενίας. Ἐκοίτετο σὲ πάτωμα τοῦ δωματίου του χωρὶς ἄλλο σκέπασμα ἐξω ἀπὸ τὰ κουρελιασμένα ροῦχά του· καὶ τὸ μόνον ἀντικείμενον ἀξίας ποῦ ὑπῆρχε μέσα στὸ δωμάτιον, ἦτο τὸ ἐιολὶ ποῦ ἔπαιζε μὲ τέχνην διδασκάλου. Ἦτο καὶ αὐτὸ ἓν ἀπὸ τὰ πολλὰ μεγαλοφυᾶ παιδιὰ ποῦ χάνουν τὸν δρόμον τῆς ζωῆς των.

Ἡ μοῖρα ὡρισε νὰ κερδίζῃ τὸ ψωμί του μέσα στὴν φρικτὴν ἀτμοσφαῖραν ἑνὸς ἀνθρακωρυχείου, ὅπου εἰργάζετο ἐπὶ μακρὰς ὥρας σὲ μίαν ὑγρὰν ὑπόγειον δίοδον. Ἡ ἀμοιβή του ἦτο τόσον πενιχρά, ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ ἐξαρκέσῃ διὰ τὴν στοιχειώδη συντήρησιν αὐτοῦ καὶ τῆς τυφλῆς χήρας μητρός του.

Μὲ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ προσέλησετε παρόξενο—τὸν Ἰούλιον Βέρν. Ἐπίσης περνῶ συχνὰ κάμπα ὥρα μὲ τὸν Ντίκενς καὶ ἔχω ὅλα του τὰ ἔργα εἰς ἀγγλικὴν ἔκδοσιν. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐλαχίστους συγχρόνους συγγραφεῖς, τὸν ὁποῖον διαβάζω, εἶνε ὁ Κίπλινγ· διαβάζω συχνὰ τὰς μπαλλάντες του μεγαλοφώνως εἰς τὴν πολυπληθεστέραν μου οἰκογένειαν.

Αἱ αὐτοβιογραφίαι καὶ αἱ βιογραφίαι ἀποτελοῦν μεγάλ μέρος τῆς φιλολογικῆς μου τροφῆς. Αἱ «Ἐπιστολαὶ τῆς βασιλίσσης Βικτορίας» διεγείρουν, φυσικά, μεγάλως τὸ ἐνδιαφέρον μου, καὶ νομίζω ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ σερ Σίδνεϋ Λῆ περὶ τοῦ «Βασιλέως Ἐδουάρδου τοῦ Ἑβδόμου» εἶνε τὸ καλύτερον ἔργον ποῦ ἔγραψε περὶ τοῦ «Εἰρηνοποιοῦ». Ἴσως εἶμαι κάπως αὐστηρὸς κριτὴς προκειμένου περὶ τῶν βιβλίων αὐτῶν, δεδομένου ὅτι ἐγνώριζα τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἀμέσως θὰ ἀντελαμβανόμην τὸ ψεῦδος ἢ τὴν ἀφελειαν.

Ὀλίγα μεγάλαι αὐτοβιογραφίαι γράφονται σήμερον, αἱ περισσότεραι δὲ βιογραφίαι εἶνε κοιναὶ τὴν σήμερον καὶ ἀποτελοῦν σκάνδαλον, πρᾶγμα ποῦ τὰς ἀποκλείει ἀσυζητητεὶ ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην μου. Διαβάζω δίως πάρα πολλὲς ἐφημερίδες· κατὰ τὴν γνώμην μου εἶνε ἴσως συναρπαστικώτεραι καὶ ἀπὸ τὰ προσφιλέστερά μου βιβλία.

Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ ξέρετε, ὅτι χωρὶς τοὺς πολλοὺς φιλολογικοὺς φίλους, οἱ ὁποῖοι με συνώδευσαν εἰς τὴν ἐξορίαν, τὸ σπίτι μου ἐδῶ θὰ καταντοῦσεν ἀηδὲς καὶ ἀνυπόφορον—ἐγὼ τώρα ἡμπορῶ νὰ ζήσω μὲ τὸ παρελθὸν καὶ κάποιοι-κάποιοι νὰ ξεχνῶ ὅτι εἶμαι ἔναγας ἀνθρωπος διωγμένος ἀπὸ τὴν χώραν του—ἕνας μονάχης χωρὶς θρόνον.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν μᾶς ἐδόθη πολλάκις ἡ εὐκαιρία νὰ εἴπωμεν, ὅτι σκοπὸς τῶν ὀργανώσεων δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν συνομοσπονδιῶν δῆλα δὴ καὶ τῶν συνομοσπονδιῶν, δὲν εἶναι ἡ ἀνατροπὴ τῶν κρατικῶν ἐξουσιῶν, οὐδὲ κἂν ἡ προσπάθεια πρὸς ἀναβίβασιν τοῦ κράτους εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' ἡ προεργασία διὰ τὴν ἀντιστάσιν τοῦ σημερινοῦ κράτους δι' ἑνὸς κράτους σωματειακοῦ, ἀλλ' ἡ προαγωγὴ τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς τάξεως καὶ ἡ ἀπόστασις τῶν Βουλῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων: Ἔπαυσε ποτὲ μέτρων, ἀποφάσεων ἢ ἐγκυκλίων: Ἂν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι χρησιμοποιήσουν τὰς ἐνώσεις των διὰ τὴν παραμικρὰν μερικῆς ἢ γενικῆς ἀπεργίας, θὰ μᾶς εὕρουν ἀντιμετώπους. Εἶναι καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι στρατιῶται κατά τινα τρόπον καὶ οἱ στρατιῶται οὐδέποτε ἀπεργοῦν, ὁσάκις δ' ἀπεργοῦν ἀποσκευάζουν ἥττας. Ἡ Μικρασιατικὴ ἥττα εἶναι ἀποτέλεσμα στρατιωτικῆς ἀπεργίας. Ἡ ὑπαλληλικὴ ἀπεργία θὰ ἦτο τοῦ κράτους ἥττα ἐσωτερική, τὴν ὁποίαν πρέπει πάσῃ θυσίᾳ ν' ἀποφύγωμεν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ὑπαλληλικῆς ἀπεργίας, καταστρεπτικὴ διὰ τὸ κῦρος τοῦ κράτους εἶναι ἡ ἀρξαμένη διὰ τοῦ τύπου μάχη μεταξὺ ὁμοιμένης τάξεως δημοσίων ὑπαλλήλων—τῶν διδασκάλων—καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν θρησκευμάτων. Ἡ μάχη αὕτη, λαβοῦσα τεραστίας διαστάσεις ἔνεκα τῆς ἐγνωσμένης δημοσιογραφικῆς μαχητικότητος τοῦ κ. Νικολούδη, ἔφερνε τὴν ὀργὴν τοῦ τελευταίου τούτου μέχρι τοῦ σημείου νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις κατὰ τύχην ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει καὶ ὁ κ. Νι. Πολύδης. Ὁ κ. Βελέντζας, ἱπποκόμος τοῦ συναδέλφου του, ἀπώλεσε πάντα ἱππουσίον ἀπέναντι τῶν διαφόρων ὑπαλληλικῶν σωματείων: Ἔπαυσε τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας. Καὶ διὰ νὰ καλύψῃ τὴν φιλονικολουδικὴν ταύτην ἐνέργειαν, ζητεῖ νὰ παύσῃ καὶ τὰς διοικήσεις ὅλων τῶν ἄλλων ὑπαλληλικῶν σωματείων.

Οὐδέποτε διενοήθημεν ν' ἀρνηθῶμεν τὸ νόμιμον δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ τῶν σωματείων. Ἀλλ' οὐδέποτε θὰ δεχθῶμεν ὅτι ἐπιτρέπεται ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ χρησιμοποιῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ἐλέγχου πρὸς ὄφελος ἄλλου ὑπουργοῦ, δῆλα δὴ πρὸς κορεσμὸν τοῦ κομματικοῦ του πάθους. Ἡ δὲ εἴσοδος τοῦ κ. Βελέντζα εἰς τὰ σωματεῖα καὶ ὁ συμπαραμορτήσας βόρυβος ὁμοιάζει μὲ τὴν εἴσοδον ἐλέφαντος εἰς κατάστημα ὑαλικῶν...

Δὲν θ' ἀποταθῶμεν εἰς τὸν κ. Ζαΐμην καὶ δὲν θὰ καλέσωμεν τὸν κ. πρωθυπουργὸν νὰ φέρῃ εἰς θεογνωσίαν τὸν κ. Βελέντζαν. Ὁ κ. Ζαΐμης εἶναι ψιλῷ ὀνόματι πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ ὁ κ. Βελέντζας ὡρισμένως θὰ παρεμέριζε τῆς ἐπιτιμήσεις του. Ἀλλ' ὁ κ. Μεταξᾶς διατί δὲν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ τακτικὴ τῶν ὑπουργῶν του δὲν εἶναι ἡ πρέπουσα; Καὶ διατί ὁ κ. Καφαντάρης, διατί ὁ κ. Παπαναστασίου, διατί ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀφίνουν νὰ διασύρεται τὸ κράτος εἰς τὴν μάχην πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Διατί; Μήπως διὰ νὰ μισῆσουν καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι τὸ Κράτος καὶ νὰ τὸ τορπιλλίσουν ἐν δεδομένῃ περιπτώσει;

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΚΟΥΤΙΑ

Ἡ ἀποκαλυφθεῖσα τελευταίως νοθεία εἰς τὸ γάλα τοῦ κουτιοῦ τὸ ὁποῖον πολοῦν μερικὰ καταστήματα ἐν Ἑλλάδι φέρει καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον τὸ ζήμια τῆς μανίας ἤτις κατέχει τὸν σύγχρονον Ρωμηὸν διὰ τὰ ξένα προϊόντα. Θὰ τοῦ εὕρῃ πάντοτε κάποιο κουσούρι. Δός του τὸ ἀγνότερο τυρὶ τοῦ Παρνασσοῦ. Θὰ τοῦ εὕρῃ πάντοτε κάποιο μέ δὲ χρυσόχαρτα καὶ μὲ μίαν ὡραίαν λιθογραφημένην μάρκαν ἀπ' ἔξω. Θὰ τὸ καταβροχθίσῃ, μὴ εὑρίσκων λέξεις νὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμόν του. Τὸ κουτί, τὸ χρυσόχαρτο καὶ ἡ ξενικὴ ἐτικέττα τὸν ἔχουν κατακυριεύσει. Σὲ κάθε εἰς γεῦμα: «Πάρε ἀπ' αὐτὰ τὰ καλά!» ἐξ γεῦμα: «Πάρε ἀπ' αὐτὰ τὰ καλαμαράκια. Εἶνε περίφημα. Τοῦ κουτιοῦ.» Ἤ: «Ἀὲν τρῶτε πίκλες; Ἐχετε ἄδικο! Εἶνε ἡ καλύτερη ἀγγλικὴ μάρκα!» Ἡ κυρία δίδουσα ἐντολὴν εἰς τὸν κύριον διὰ τὰ ψώνια, ἐννοεῖ ἀπαραιτήτως νὰ τοῦ συστήσῃ: «Μὴν ξεχάσῃς καὶ τὸ βούτυρο τῆς Ὁλλανδίας καὶ τὴ γαλλικὴ μουστάρδα καὶ ἕνα μπουκαλάκι τουρσιά.» Τέλειος ἐξευρωπαϊσμός! Τὰ μπακάλικα δὲν πωλοῦν σχεδὸν τίποτε ἄλλο ἀπὸ εἴδη πακεταρισμένα, ἢ εἰς ὡραῖα κουτιὰ ἢ εἰς καλλιτεχνικοπαιγμένα δοχεῖα, ὅλα φέροντα ἐπιγραφὰς ξένων χωρῶν:

— Ἔγετε μακαρόνια σπαγγέτα;

— Μάλιστα, κυρία μου!

— Μὰ ὄχι ἀπ' αὐτά, καλέ, τὰ πρόστυχα! Μακαρόνια ἰταλικά, στὸ πακέτο.

— Εἶνε κάπως ἀκριβώτερα.

— Δὲν πειράζει! Ἀκριβώτερα, μὰ καλά. Εὐρωπαϊκά!

*Τοιουτοτρόπως νιὰ νὰ εἶνε καλὸ ἕνα πρᾶγμα, πρέπει νὰ εἶνε Εὐρωπαϊκὸ καὶ γιὰ νὰ εἶνε Εὐρωπαϊκὸ ὀφείλει νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ κουτί, εἰς τὸ χρυσόχαρτο, εἰς τὸ κομψὸν μπουκαλάκι, εἰς τὸ καλοτυπωμένο πακέτο. Σκωληκόβρωτες ρέγγες μέσα σὲ ὡραῖο τενεκὲ ἀποτελοῦν ἀληθινὴν ἀμβροσίαν. Ταγκὰ βούτυρα μέσα σὲ κομψὰ κουτάκια φέροντα ἐξωθεν τὴν εἰκόνα εὐτραφοῦς ἀγελάδος προκαλοῦν τὸ ξελίγωμα τῆς ρωμηοσύνης. Πάσιες κατάλληλες γι

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ.ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΤΙΝΙΑ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τειαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

θη ἀπὸ δυὸ ἀρρώστειες, συχνὰ ἐπακολουθα τῆς δουλειᾶς του· ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἐμπρός του ἄλλον τρόπον ζωῆς κ' ἔτσι ἐξηκολούθησε νὰ παλαίῃ· τὴν μόνην χαρὰν τῆς ζωῆς του εὑρισκεν εἰς τὴν συντροφιὰν τοῦ διελιοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπομεινάρι τῶν ἡμερῶν ποὺ ἡ οἰκογένειά του ἔζοῦσε καλύτερα.

Ἡ μητέρα του πέθανε... Ὑπῆρχαν στιγμαὶ ποὺ ἦτο ἰσχυρὸς ὁ πειρασμὸς νὰ πουλήσῃ τὸ διολί γιὰ ψωμὶ ἢ γιὰ ἰατρικά, τῶν ὁποίων εἶχε μεγάλην ἀνάγκην· ἀλλὰ ὁ καλλιτέχνης δὲν ἤθελε νὰ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἐθεωροῦσε τὸ πολυτιμότερον πρᾶγμα στὴν ζωή του.

Στὸ τέλος ἐξεψύχησε μέσα στὴν ἀγωνία, καὶ δὲν ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ μὴν εἰπῇ πῶς ὁ κόσμος, κάτι ἔχασεν, ὅταν δὲν ὑπῆρχε τρόπος νὰ σωθῇ αὐτὴ ἡ μεγαλοφυΐα ἀπὸ τὴν τρομερὰν ζωήν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε καταδικασθῆ.

* * *

Ὁ Ναπολέων ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ περάσῃ ἀφανὴς ἀπὸ τὸν κόσμον, χωρὶς τὰ χαρίσματά του νὰ ἀναγνωρισθοῦν, ἂν δὲν ἐτύχαινε νὰ γεννηθῇ εἰς ἐποχήν, ἡ ὁποία τοῦ παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἡ μεγαλοφυΐα δὲν ξεύρει τίποτε ἀπὸ κοινωνικὰς τάξεις ἢ σταθμοὺς—ξεπηδᾷ ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν πτωχῶν συχνότερα παρὰ ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν πλουσίων.

Μπροστὰ σὲ κάθε Ναπολέοντα, σὲ κάθε Πίτ, σὲ κάθε Μουσσολίνι, ποῦ ὁ κόσμος χρησιμοποιεῖ σήμερον, ὑπάρχουν εἰκοσάδες ποὺ χάνονται, διότι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ τοὺς ἀνακαλύψωμεν εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ νὰ τοὺς καταστήσωμεν ἱκανοὺς νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὰ χαρίσματά των ποὺ ὁ Θεὸς ἔδωκε διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν.

Ἂν ἀξίζῃ τὸν κόπον νὰ πληρώνωμεν ἄνδρες καὶ γυναῖκες διὰ νὰ ἐργάζωνται χάριν τοῦ ὑλικοῦ πλούτου, δὲν ἀξίζει περισσότερον νὰ ὀποσδηθῶμεν τὴν ἐκδήλωσιν τῶν πλουσίων φλεβῶν πνευματικοῦ πλούτου, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς στέλνει τόσον ἀφθόνως διὰ νὰ τὸν χρησιμοποιήσωμεν εἰς τὸν ἐξευγενισμὸν τῆς ζωῆς ὁλόγυρά μας;

Ὅταν ὁ κόσμος μάθῃ τὴν ἀλήθειαν γύρω ἀπὸ τὴν τραγῳδίαν τῆς μεγαλοφυΐας, θὰ ἐξεύρῃ ἕνα μέσον νὰ θέσῃ τέρμα εἰς αὐτήν.

Paderewski

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΙΚΡΟΓΕΛΟΥ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡ-ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ

— Καλὸς καὶ τοῦ λόου τον, ὁ κυρ-βαρῶνος βὰν-ντὲρ-κ.λ.π. ποὺ φόρτωσε μπαοῦλα μὲ ἀρχαιότητες, σᾶν νᾶταν σαλιγκάρια γιὰ ἐξαγωγή. Καὶ ὄστερα σοῦ μιλοῦν γιὰ κληρονομικὴ εὐγένεια, καὶ κληρονομικὴ τιμιότητα, φυσικά. Ἀμ' ὁ Ἔλγιν λόρδος ἦταν καὶ χθὲς ἀκόμα, μπροστὰ στὰ μάτια μας κάποιος εὐπατρίδης Φράγκος στρατηγὸς κουβάλησε στὴ Μακεδονία ἀρχαιολόγους καὶ τεχνίτες καὶ στήσανε σκαλωσιές, μὲ ὅλη τους τὴν ἡσυχία, καὶ μὲ ὅλη τὴν προσοχὴ καὶ τὴν τέχνη τους ξεκάρφωσαν ἀπὸ τὶς ἐκκλησιές μας εἰκόνες, ξεκόλλησαν ψηφιδωτά, προϊόντσαν ξυλογλυφὲς καὶ τὰ πήρανε στὸν τόπο τους, χωρὶς κανένας νὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ. Ἔτσι λοιπόν ; Res nullius κατάντησε ὁ δυστυχισμένος αὐτὸς τόπος, ποὺ λέγεται — κακὰ γραφτά — καὶ «κράτος ἐλευθερο» ; Σᾶν νᾶχῃ δίκηο, μὰ τὴν ἀλήθεια, ὁ Γαζῆ—Μουσταφᾶς ποὺ ἐφαρμόζει τὴν ξενηλασία τοῦ Λυκούργου.

— Πολὺ τραγικὰ τὰ παίρνεις, φίλε μου· ὁμολογῶ ὅμως ὅτι κι' ἐγὼ ἔτσι καὶ χειρότερα τἀπαιρνα ὥς τὴ στιγμὴ ποὺ μᾶνοιξε τὰ μάτια ἕνας σοφὸς ἀνθυπομοίραρχος. Ἐγὼ μάλιστα, ὅταν εἶδα νὰ περάσῃ ἀπὸ μπροστά μου ἕνα ὁλόκληρο καμιόνι φορτωμένο ἀπὸ τὰ σπαράγματα ἑνὸς παληοῦ τέμπλου, περιστοιχισμένο ἀπὸ Σενεγαλέζους, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἕναν κοτζαὶν capitain ἰδὲν πεφιωρίστηκα σὲ θρήνους καὶ σχετλιασμούς, ὅκως τώρα ἐσύ, ἔτρεξα ἀξανάσασταν στὸ νομάρχη τοῦ τόπου καὶ τοῦ παράστησα τὸ τρομερὸ ἔγκλημα ποὺ γίνονταν εἰς ἄβρος τῆς πατρίδος μας. Ὁ κ. νομάρχης ἤμεινε σύγκομονος, ἀλλὰ μοῦ εἶπεν ὅτι αὐτὸ δὲν ἦταν δική του δουλειά· μόνον, λέει, ὁ δήμαρχος, ποὺ ἦταν ἐντόπια ἀρχή, μπορεῦσε νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ ἐμποδίση τὸ ἔγκλημα ἢ τοὐλάχιστον νὰ προλάβῃ τὴν ἐπανάληψή του. Ἔτρεξα ἰδρωμένος στὸ δήμαρχο, ποὺ ἤμεινε κ' αὐτὸς ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη σύμφονος μὲ μένα· ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἔνοχοι τοῦ ἐγκλήματος ἦταν στρατιωτικοί, ἀρμοδιότερον νὰ ἐπέμβῃ θεωροῦσε τὸ φρούραρχο. Ὁ φρούραρχος πάλι μᾶστειλε στὸ διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας, κ' αὐτὸς μᾶστειλε στὸ διάβολο — ποῦ ἄλλοῦ !

Δὲν ἤθελα ὅμως ἀκόμα ν' ἀπελπισθῶ· σᾶν τρελλὸς κατέβηκα στὴν ἀγορὰ κ' ὅποιον συναντοῦσα γνωστό μου τὸν ἐσταματοῦσα καὶ τὸν ἐσταύρωνα. Νὰ μποροῦσα τοὐλάχιστον νὰ πληροφορηθῶ ἀπὸ ποῦ τὸ εἶχαν συλήσει τὸ τέμπλο οἱ Φράγκοι ; Νὰ κατηχήσῃ καμένες τοὺς χωριοὺς ! νὰ τοὺς φοβερίσῃ, νὰ δείρῃ ἐν ἀνάγκῃ τοὺς ἐπιτρόπους, γιὰ νὰ φοβηθοῦν οἱ ἄλλοι καὶ νὰ σωθῇ ὅ,τι μποροῦσε ἀκόμα νὰ σωθῇ ἀπὸ τὰ φιλότεχνα χέρια τῶν Σενεγαλέζων ! Ἡ Τύχη μὲ βοήθησε σ' αὐτό, γιὰ νὰ μὲ σαρράσῃ δέβαια πικρότερα. Κάποιος βρέθηκε ποὺ εἶχε ἀκούσει ὅτι στὸ δεῖνα ἔξοχικὸ δῆμο κᾶτι παζάρευαν ν' ἀγοράσουν οἱ Φράγκοι. «Σωθήκαμε, σκέφθηκα σ' αὐτὸν τὸ δῆμο ἦταν ἀστυνόμος ἕνας ἀνθυπομοίραρχος ποὺ εἶχε ὑπηρετήσει ὡς κληρωτὸς στὸ λόφο μου καὶ μοῦ χρεωστοῦσε κᾶποιες χάρες.»

Χωρὶς χασομέρια, πῆρα ἕνα ἁμάξι κ' ἔτρεξα στὴν πρωτεύουσα αὐτοῦ τοῦ δήμου. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀγθρώπους ποὺ εἶδα στὸ μαγαζί, ἦταν ὁ ἀνθυπομοίραρχος, ὁ πρώην στρατιώτης μου. Μ' ἐδέχθηκε μὲ ἀνοιχτὲς ἀγκάλες καὶ μὲ γεμάτα τὰ ρακοπότηρα· καὶ χωρὶς δυσκολία συνεννοηθήκαμε τέλεια. «Μὴν ἀνησυχῆς, μοῦ εἶπε· αὔριο κάλας πάρνω γῦρω τὰ χωριά, καὶ μεθαύριο τὴν Κυριακὴ ποὺ θαρθῶ στὴ χώρα, θὰ ξέρωμε τὸν ἔνοχο καὶ θὰ λάβωμε τὰ μέτρα μας».

Μοῦ παρουσίασε καὶ τὸν πρώην δήμαρχο καὶ θέλησα νὰ τὸν κατηχήσω κι' αὐτόν. Ὁ μεσόκοπος πλατοβρακᾶς μὲ κύτταζε ὕποπτα καὶ κᾶποιος φοβισμένος ἀπὸ τὴν ἀδικαιολόγητη ἀγριεμάρα μου.

«Καμιόν, ; Τί καμιόν ;» «Νά, κύριε δήμαρχε, ἕνα μεγάλο φορτηγὸ αὐτοκίνητο· ἦταν φορτωμένο μὲ ἕνα παληὸ τέμπλο, ποῦ θὰ πῆραν οἱ Φράγκοι ἀπὸ κᾶποια ἐκκλησιὰ τοῦ δήμου σας». «Ποιὰ ἐκκλησιά ;» «Μά, αὐτὸ ρωτᾶω κι' ἐγώ, Χριστιανέ μου, ἀπὸ ποιὰ ἐκκλησιά.» «Ἀ ! δὲν ξέρω μὲ συγχωρεῖτε κύρα, θὰ πάω ὥς τὸ γιαπί μου, γιατί εἶδα ποῦ πέρασε τὸ κάρρο μὲ τὸ τσιμέντο.» «Νὰ πᾷς, κὺρ δήμαρχέ μου... καὶ τσιμέντο νὰ γίνῃς καὶ σὺ καὶ τὸ γιαπί σου.»

Ὁ ἀστυνόμος ἐφύλαξε τὸ λόγο του. Τὴν Κυριακὴ ἦρθε καὶ μ' ἀντάμωσε στὴν πόλι. Ἦταν ἥσυχος καὶ γελαστός. «Λοιπόν ;» «Λοιπόν τοὺς βρήκαμε τοὺς μουστερηδες· ἄδικα ὅμως ἀγνσύχησες.» «Γιατί ;» «Γιατί τὸ πληρώσανε, μάλιστα τὸ ἀκριβοπληρώσανε. Βρήκανε Ρωμηοὺς νὰ γελάσουν οἱ κουτόφραγκοι ! Μόλις κάμανε κουβέντα γιὰ τὸ τέμπλο, οἱ ἐπίτροποι τοὺς τᾶπανε ὀρθὰ-κοφτά : «Ἐν τῇ παλάμῃ καὶ οὔτω βοήσομεν». Καὶ τσεπόσανε τὰ ναπολεονάκια. Κι' ἀμέσως — τὸ δίκηο εἶνε δίκηο — φέρανε τεχνίτες ἀπὸ τὴ χώρα κ' ἀρχίσανε νὰ φκιάνουν καινούργιο τέμπλο· κι' ἕνα τέμπλο τεφαρίκα. Ὅλα τὰ χρώματα τἄχει ἀπάνω του καὶ μέσα-μέσα χρυσωμένο. Νὰ πῶς καμνιὰ μέρα γιὰ τὸ ἰδῆς. Θὰ εὐχαριστηθῇ ἡ ψυχή σου. Ἀ! ὁ Ρωμηὸς εἶνε τετραπέρατος. Τὸ κακὸ εἶνε ποῦ εἶμαστε λίγοι.»

Ἔβαλα σ' ἐνέργεια ὅλη τὴ ρητορική μου γιὰ νὰ κάτω τὸν ἀνθυπομοίραρχο νὰ καταλάβῃ ὅτι τὴν ἀξία δὲν τὴν ἔχουν οὔτε ἡ καινούργιες σανίδες, οὔτε τὰ πολλὰ τὰ χρώματα καὶ τὰ χρυσώματα μέσα-μέσα. Ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματά μου δὲν ἔλειψε, καθὼς καταλαβαίνεις, οὔτε ὁ Ρωμαῖος στρατηγὸς ποὺ φοβέρισε τὸν ἑκατόνταρχο πῶς, ἂν σπάσῃ τὰ ἀγάλματα τοῦ Πραξιτέλη καὶ τοῦ Σκόπα, θὰ τὸν βάλῃ νὰ τὰ ξαναφκιάσῃ.

Τὸν ἔπεισα τὸν κὺρ ἀστυνόμο ; Πολὺ ἀμφιβάλλω. Γιὰ χάρι μόνον τοῦ παληοῦ του προϊσταμένου ἔκαμε τὴ συγκατάβασι νὰ μοῦ πῇ : «Ἀφοῦ τὸ λές τοῦ λόου σου, ἔτσι θἄνε. Ἀλλὰ καὶ πάλι μὴ συγχύζεσαι τόσο. Τὸ τελος-τέλος κὰ τὰ καινούργια θὰ παληώσουν καὶ θὰ πάρουν τὴν ἀξία τους.» Ἀποστομώθηκα. Καὶ ὕστερα ἐσὺ κάθεσαι καὶ βρίζεις τὸν καΐμένον τὸ βαρῶνο ποῦ δὲν ἔκαμε ἐπὶ τέλους τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀσπασθῇ κ' αὐτὸς τὴ γνώμη τοῦ κὺρ ἀστυνόμου, ὅπως τὴν ἀσπάζονται καὶ οἱ περισσότεροι Ρωμηοί.

—Βλαστήμα τα.

Α. ΤΡΑΥΛΑΝΤΩΝΗΣ

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα πράγματα ποῦ ζητεῖ ἡ μοντέρνα γυναικεία σιλουέττα, εἶνε καὶ τὸ ὡραῖο πόδι! Συχνὰ παρατηροῦμεν τοὺς κυρίους—ὅταν βλέπουν μία γυναίκα—νὰ ρίχνουν τὴν πρώτη τους ματιὰ στὰ πόδια της. καὶ ὕστερα σ' ὅλα τὰ ἄλλα. Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικο, γιατὶ ἀπὸ τὸ πόδι μπορεῖ νὰ καταλάβῃ κανένας ἂν ἡ γυναῖκα ἔχει ράτσα, ἐξυπνάδα, χαρακτῆρα. Ἂν προσέξετε θὰ εὕρετε λογικὸν αὐτὸ ποῦ σᾶς λέω. Αὐτὸ ἔκανε τοὺς ὑποδηματοποιοὺς νὰ σκεφθοῦν σοβαρῶς ὅτι πρέπει καὶ τὰ παπούτσια νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξι τῆς ἄλλης μόδας. Μὲ τὴν διαφορὰ ὅμως ποῦ ἡ μεταβολὴ ἔρχεται ἀργότερα γιατὶ στὸ ζήτημα αὐτὸ οἱ γυναῖκες δὲν εἶνε τόσο ἐλαφρές. Πολλές, παραδείγματος χάριν, κρατοῦν ἕνα σχέδιο παπουτσιῶν, γιατὶ τοὺς φαίνεται ὅτι σ' αὐτὸ βρίσκουν τὴν ἀνεσί τους καὶ ἔτσι δύσκολα τὸ ἀλλάζουν. Ποτὲ ὅμως ἡ μόδα τοῦ γυναικείου παπουτσιοῦ δὲν εἶχε τόση πολυτέλεια ὅσο σήμερα.

Τὰ διάφορα δέρματα ποῦ μεταχειρίζονται, τὰ λεγόμενα ἐξωτικά, συντελοῦν πολὺ σ' αὐτό. Τὰ δέρματα τοῦ φειδιοῦ, τῆς σαύρας, τοῦ κροκοδείλου καὶ τῆς ἀντιλόπης ποῦ εἶνε ἰπέρ ποτε στὴν μόδα καὶ ποῦ δίνουν σ' ἕναν ἐπιτήδειο ὑποδηματοποιὸ μία νὰ εὐλαιρία γιὰ νὰ δείξῃ τὴν τέχνη του. Πρὸ πάντων ἡ σημερινὴ τρέλλα εἶνε τὸ δέρμα τοῦ νεροφειδιοῦ μὲ τὶς ἀποχρώσεις του, τὶς γκρί-μπὲζ ποὺ κάνει ἕνα παπουτσι τόσο σίκ! Κοντὰ ὅμως σ' αὐτὸ παρουσιάζεται καὶ πάλι τὸ κλασσικὸ γοβάκι ἀπὸ μαῦρο λουστρίνι. Στὸ Παρίσι ἐφάνηκαν τελευταίως παπούτσια χονδρὰ τοῦ σπόρ, ἀπὸ σαῦρα καὶ γυαλιστερὸ κροκόδειλο ποῦ ἤτανε ὥς τώρα μόνογ γιὰ παπούτσια πολυτελείας. Στοῦ Περσότζια εἶδα καὶ κᾶτι πολὺ περίεργα περιπάτου ἀπὸ κροκόδειλο μπᾶς πολὺ ἀνοικτό, σχεδὸν ἄσπρο καλὰ γιὰ τὴν σκόνη μας, μὰ καὶ φαρδιά, συγχρόνως δὲ πολὺ ραφφινέ. Κάθε μεγάλος ὑποδηματοποιὸς στὸ Παρίσι, ποιὸς λίγο ποιὸς πολύ, ἔχει τὴν δική του φόρμα ποῦ θέλει νὰ λανσάρῃ. Ἄλλος προτιμᾷ τὴν μυτερή, ἄλλος τὴν πλατύτερη (ποῦ φορῆται πολύ), ἄλλος τὸ ψηλὸ ταχοῦνι καὶ ἄλλος τὸ μέτριο. Ἔτσι ὑπάρχουν γιὰ ὅλα τὰ γοῦστα!

Γιὰ τὸ ἀπόγευμα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε τῆς μόδας καὶ ἡ γόβα ἀπὸ ἀντιλόπη μὲ μιὰ μταρέττα ποῦ κλείνει μὲ μιὰ φιοῦμπα ἀσιέ. Ἐκεῖ, ὅμως, ὅπου τὸ γοῦστο εἶνε ἀφάνταστο εἶνε διὰ θραδυνά. Λιμὲ ἀσῆμι καὶ χρυσὸ σατὲν κεντημένο μὲ στράς-λιμὲ ὁμοιόχρωμα μὲ τὰ φορέματα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἡ φαντασία καὶ ἡ πολυτέλεια μπορῇ νὰ ἐφεύρῃ. Δὲν ἀτκολείεται ὅμως καὶ τὸ ἁπλὸ γοβάκι ἀπὸ μαῦρο ἢ μαρρὸν σατέν. Ἴσως θεωρεῖται καὶ τὸ πιὸ ντιστεγγκέ. Ὅπως καὶ νὰ εἶνε ὅμως μὲ πολυτέλεια ἢ ἁπλᾶ τὰ παπούτσια μας κυρίες μου πρέπει νὰ εἶνε ὡραῖα καὶ καλὰ καμωμένα γιατὶ ὅπως σᾶς εἶπα, ὅλα τὰ μάτια σᾶς παρακολουθοῦν!

Κ. Ρ.

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Et altera pars

— *Ὥστε ἔτσι, μὲ ρώτησε ἡ Λιλὴ, παίζοντας μὲ τὸ μακρὺ-μακρὺ κομπολόγι της, καὶ συνέχισε, ἀφίνοντας νὰ πέφτουν μιὰ-μιὰ ἡ λέξεις, ὅπως ἡ μαῦρες χάντρες τοῦ κομπολογιοῦ, ὥστε ἔτσι, ἔ, «στυλεός»; Ἐσύ, ὁ ἄδρὸς ἄνθρωπος, ὁ ποιητής, ποῦ ξελιγώνεσαι μπρὸς σ' ἕνα σύννεφο καὶ σβύνεις μπροστὰ σ' ἕνα μαδημένο λουλοῦδι, ὁ ἄνθρωπος ποῦ μιλᾷ μὲ τ' ἀστέρια καὶ γελᾷ μὲ τὸ θρόϊσμα τῶν πεύκων, ποῦ κλαίει γιὰ τὸν πόνο τῶν ἀψύχων καὶ παρηγορίεται μὲ τὴν ἰδέα τῆς καλωσύνης, ποῦ συνιστᾶς ἄλλοτε νὰ μὴ θίγουν τὴν γυναῖκα οὔτε μ' ἕνα λουλοῦδι, ὅπως εἶπε κᾶποτε κᾶποιος ἐξ ἴσου ἀδρὸς καὶ αἰσθηματικὸς κύριος, παίρνεις ἀπόψε στὰ χέρια ἕνα «στυλέον» καὶ τὸν περιφέρεις νοερῶς σὲ ὅλες τὶς γυναικεῖες πλάτες; Δὲν μοῦ λὲς, ἀλήθεια τὰ ἔγραψες αὐτὰ καὶ πιστεύεις ἐνδομύχως ὅτι μόνον ἡ γυναῖκες φταῖνε σὲ κάθε συζυγικὴ ἢ καὶ ἐξωσυζυγικὴ δυσαρμονία, ὅτι οἱ ἄνδρες εἶνε ἀγγελούδια, φτειαγμένα ἀπὸ ζύχρυσι καὶ μέλι, ἄκακα ὄντα, χωρὶς νεῦρα καὶ χωρὶς πείσματα, χωρὶς ζήλειες καὶ χωρὶς ἰδιοτροπίες; Ὅτι ποτέ, μὰ ποτέ, δὲν χαλοῦν τὸν κόσμο γιὰ ἕνα καφφέ, καὶ δὲν τὰ κάνουν γῆς Μαδιὰμ γιὰ ἕνα κουμπὶ ξυλωμένο, γιὰ μιὰ ἀμαντάριστη κάλτσα, ὅτι δὲν ἐρντοκαποῦν τὶς πάρτες, ἁπλῶς καὶ μόνον γιατὶ δὲν τοὺς συμφέρει νὰ ἀπαντήσουν μὲ ἄλλο τρόπο, ὅτι δὲν πετοῦν ἐγωϊστικὰ τὰ χρήματά τους ἀπ' τὸ παράθυρο, ἐνῷ ἡ γυναῖκες πολεμοῦν μὲ ἀγωνία νὰ ἰσοσκελίσουν ἕνα κουτσὸν οἰκιακὸ προϋπολογισμό, ὅτι δὲν τριγυρνοῦν καὶ γλεντοκοποῦν ἀμέριμνοι, ἐνῷ ἕνα ἄλλο πλάσμα πλήττει κᾶποιο ἔως θανάτου, ὅτι μπροστὰ στὰ χαρτιὰ δὲν στέλνουν στὸ διάβολο κάθε ὑποχρέωσι, καὶ χίλια ἄλλα; Βρίσκεις ὅτι οἱ ἄνδρες εἶνε ἀγγελούδια, ὅτι δὲν ἔχουν καμμιὰ, μὰ καμμιὰ παραξενιά, ὅτι εἶνε τὰ πιὸ ὑποτακτικὰ ζῶα, μηδὲ τῶν γυναικῶν ἐξειρουμένων, καὶ ὅλα, ὅλα τὰ φοβερὰ καὶ τρομερὰ καὶ φρικτὰ πράγματα, ὅλων τῶν ἐποχῶν, τὰ ἔχουν κάμει ἡ γυναῖκες; Τότε, γιατί μᾶς παντρευόσαστε, γιατί τρέχετε πίσω ἀπὸ κάθε φουστάνι ποῦ βρίσκετε, γιατί ἐννοεῖτε νὰ μᾶς διαβεβαιώνετε ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ ζήσετε χωρὶς ἐμᾶς; Τότε δὲν θὰ εἴχατε νὰ ὑποφέρετε ὅσα ὑποφέρετε καὶ δὲν θὰ ἤσθε ὑποκρεουνένοι νὰ ἔνετε ἀνάμεσα σ' ἄλλα συζυγικά σας ἐφόδια καὶ ἕνα «στυλέον»!*

ΑΝΝΙΝΟΣ

Ὁ κ. Κ. Ρωμάνος

Παρεπιδημεῖ ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα διακεκριμένος συνάδελφος, ὁ διευθυντὴς τῆς «Σφιγγὸς» τοῦ Καΐρου κ. Κ. Ρωμάνος.

Ταχυδρομεῖον

ΠΕΜΠΤΗ, 17. — «Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν. (Ρουμανικόν) 10 π.μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν. (Ρουμανικόν) 10 π. μ. Ἀλεξάνδρειαν. «Ἀλκμήνη» 2 μ.μ. Ρόδον, Κύπρον, Πόρτ-Σαΐδ, Ἀλεξάνδρειαν. «Ἄφοβος» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην. «Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Φισκάρδον, Ἀγίαν Ἐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόρραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν. «Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην. «Χρυσαλλίς» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Καρδάμυλα, Ἀθμνον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν. «Κέρκυρα» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἀγ. Πελαγίαν, Καλάμας. «Μυκάλη» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἀγίους 40, Βρινδήσιον. «Κανάρης» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον. «Ἀρκαδία» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά. «Δωρίς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Τῆνος» 2 μ.μ. Σύρον, Τῆνον, Ὑστέρνα, Ἄνδρον, Κόρθιον. «Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ βασίλισσα τῆς γάμπας». ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). «Θὰ μὲ παντρευτῆς» μὲ τὴν κ. Κυβέλη.

ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Τασίας Κύρου). «Ὁ παράδεισος τοῦ Μωάμεθ».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Ἡ β' σειρὰ τῆς «Μπομπονιέρας».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Κοτοπούλη). «Ἡ δνίς Φλιούτ».

ΚΟΣΜΙΚΟΝ (Νίτσας Ράλλη). «Οἱ ἀπάχηδες τῶν Ἀθηνῶν».

ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ Μασκωτίτσα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Σιδηρία».
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Καλιφόρνια».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Φάουστ».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Χάννιμπαλ».
ΙΝΤΕΑΛ. «Μπέτυ ἡ δακτυλογράφος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ κόλασις» τοῦ Δάντη.
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Μίστερ Βού».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ πριγκήπισσα τῆς Σοκολάτας».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ ἀγνὸς γλεντζές».
Α.Ο.Δ.Ο. «Λαΐδη Χάμιλτων».

Διάλεξις περὶ Μικρᾶς Ἀσίας

Μᾶς γράφει ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτής μας:

Μία ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα διάλεξις ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τὸ Κίγκς Κόλετζ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου ἀπὸ τὸν καθηγητὴν τῆς Βυζαντινῆς καὶ τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης κ. Ρ. Μ. Ντῶκινς. Ἐπεγράφετο: «Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας» καὶ ἦτο κυρίως μία ἱστορικὴ ἀνάπτυξις τῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον ἐξελίξεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐκεῖ. Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς ἐξῆρε ἰδιαιτέρως ὡς ἐντελῶς χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας παρὰ τὴν μακρὰν δουλείαν τὸν διετήρησαν σχεδὸν ἀδιάφθορον τὴν γλῶσσάν των καὶ τὴν θρησκείαν των. Περιέγραψε τὰς πέσσες τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου. Ἰδίᾳ μετὰ τὴν συνταγματικὴν μεταρρύθμισιν ἐν Τουρκίᾳ καὶ τὴν τελευταίαν ἐκρίζωσίν του καὶ κατέληξεν ἐκφράσας τὴν αἰσιοδοξίαν του διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τὴν ὁποίαν θὰ φέρῃ εἰς τὸ ἐθνικὸν αἰμα καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἡ προσθήκη τοῦ συμπατριώτου καὶ ἑλληνικωτάτου προσφυγικοῦ πληθυσμοῦ.

Τῆς διαλέξεως προήδρευσε ὁ πρεσβευτὴς κ. Κακλαμάνος συστήσας εἰς τὸ ἀκροατήριον τὸν καθηγητὴν Ντῶκινς καὶ ἐγκωμιάσας τὴν μεγάλην ἐπιστημονικὴν του ἐργασίαν ἰδίως εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν ἐπίπεδον κατὰ τὴν περίοδον τῆς θητείας του ὡς διευθυντοῦ τῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς καὶ ὡς ἐρευνητοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Τὴν διάλεξιν παρηκολούθησε πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος τῆς διανουμένης τάξεως τοῦ Λονδίνου καθὼς καὶ τῆς ἑλληνικῆς παροικίας.

Διπλωματικὴ κίνησις

Ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἡ πεντηκονταετηρὶς τοῦ Γ. Στρατήγη

Τὴν 12 Δεκεμβρίου θὰ δοθῇ εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον Πειραιῶς ἡ ἐπὶ τῇ φιλολογικῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ Πειραιώτου ποιητοῦ Γ. Στρατήγη ἑορτή.

Μετ' εἰσήγησιν τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Παναγιωτοπούλου θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Παῦλος Νιρβάνας. Ἀκολούθως θὰ παιχθῇ μία πρᾶξις ἀπὸ τὸν «Συρανὸ δὲ Μπερζεράκ» κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Στρατήγη. Θὰ συμπράξουν ἡ κ. Κοτοπούλη καὶ ὁ κ. Μυράτ.

Ἐπίσης θ' ἀπαγγελθοῦν καὶ ἐκλεκτοὶ στίχοι τοῦ ποιητοῦ Ματοῦζου.

Ἐκδρομὴ εἰς ἅγιον Ἀνδρέαν καὶ Μαραθῶνα

Ἡ Πανελ. Λέσχη διοργανώνει ἐκδρομὴν εἰς ἅγ. Ἀνδρέαν καὶ εἰς τύμβον τῶν Μαραθωνομάχων τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 20 τρ

Εἰς Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

ΤΟ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ Εἰς τὴν Ρουμανίαν ἡ κατάστασις, ἡ ὁποία δὲν ἦτο ὅσον ἐνομίζετο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κρίσιμος, ἀπέβη ἀσφαλῶς σοβαρωτάτη μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Στρατοδικείου τοῦ νομίμου καθεστῶτος, διὰ τοῦ κηρύξαντος ἀύθων τὸν τέως ἐψυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τῆς κυβερνήσεως τοῦ στρατηγοῦ Ἀβερέσκο. Ἡ ἀθώωσις αὕτη, μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ντούκα καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ του κ. Ταταρέσκο πρὸς τὴν παγκοσμίαν δημοσίαν γνώμην διὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ τῶν Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, ὑπῆρξεν ἀσφαλῶς βαρὺ πλῆγμα διὰ τὸ κῦρος τῆς κυβερνήσεως Βρατιάνο, ἡ ὁποία παρέπεμψεν ἀκριβῶς τὸν κ. Μανουηλέσκο εἰς στρατιωτικὸν δικαστήριον, ἀφοῦ ἡ ἰδία τὸν ἐχαρακτήρισεν ὡς συνωμοτήσαντα κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους καὶ ἐναντίον τοῦ νομίμου καθεστῶτος, διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ, διὰ μιᾶς αὐστηροτάτης ποινῆς, ὡς ἀνέμενε, τὴν ἀπόφασίν της ἐπὶ τῆς ποδὸς κατάπνιξιν πάσης περὶ τοῦ Καρόλου συζητήσεως. Ἀντὶ τοῦ προσδοκωμένου τούτου ἀποτελέσματος, ὁ κ. Μανουηλέσκο ἠθώωθη. Τοῦτο εἶνε, βεβαίως, τὸ ὀλιγώτερον. Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης τοῦ ἐδόθη εὐκαιρία εἰς τοὺς ἡγέτας τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ θέσουν καὶ νὰ διευκρίσουν τὸ ζήτημα τοῦ Καρόλου καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας. Καὶ ὑπεστήριξαν πάντες, ὅτι ὁ Κάρολος ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν ὡς Ἀντιβασιλεὺς, ὅτι ὁ νόμος τῆς 4ης Ἰανουαρίου δὲν εἶνε καὶ, κατὰ συνέπειαν, πᾶς τις δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ, διὰ τῆς πολιτικῆς ὁδοῦ τὴν ἀναθεώρησίν του, καὶ ὅτι τὸ συζητεῖν περὶ τῆς νομιμότητος τῆς Ἀντιβασιλείας εἶνε νόμιμον. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Στρατοδικείου ἐκύρωσεν ἐμμέσως τὰς ἀντιλήψεις τούτας. Ἡ Κυβέρνησις ἐθορυβήθη, ὡς ἦτο ἐπόμενον καὶ, ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ της, μὴ ἔχουσα τὴν ἠρεμίαν ὅπως προκρίνῃ τὴν πολιτικωτέραν καὶ συνετωτέραν στάσιν, ἐντείνει μετὰ πείσματος τὰ κατὰ τῶν ἀντιπάλων της ἔκτακτα μέτρα. Ὅπως, ὅμως, ἦτο ἐπίσης ἐπόμενον, ἡ ἀντιπολίτευσις ἀναθαρρήσασα, ἀποβαίνει αὐτὴ πλέον ἐπιθετικὴ, ἀναπετάσασα ἀπροκαλύπτως τὴν σημαίαν ὀξυτάτου ἀγῶνος πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Βρατιανικῆς Κυβερνήσεως. Πάντως ἡ δίκη Μανουηλέσκο, τὴν ὁποίαν ἀπερισκέπτως ἐσκηνοθέτησεν ἡ Κυβέρνησις Βρατιάνο, ἀπέδειξεν εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην τῆς Εὐρώπης, ὅτι ὄντως ὁ Ρουμανικὸς λαὸς ἄλλως σκέπτεται περὶ τῶν ζωτικῶν ζητημάτων, ἢ ἡ Κυβέρνησίς του.

ΚΑΠΟΙΑΙ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ Ἡ ἀπόφασις τοῦ ρουμανικοῦ Στρατοδικείου ἔχει καὶ μίαν ἄλλην σημασίαν, ἀξίαν προσοχῆς καὶ συγκρίσεως πρὸς τὰ ἀλλαχοῦ συμβάντα ὑπὸ παρεμφερεῖς συνθήκας. Τὸ Στρατοδικεῖον τοῦ Βουκουρεστίου δὲν ὑπῆρξε πειθήνιον καὶ ἄβουλον ὄργανον τῆς ἰσχυροτάτης, ἄλλωστε Κυβερνήσεως. Ἔκρινεν ἀνεπηρεάστως καὶ ἡ κρίσις του ὑπῆρξεν ἀντίθετος πρὸς τὴν κυβερνητικὴν ἀντίληψιν. Ἐδῶ, κατὰ τὴν ἐπαισχύντου μνήμης ἐποχήν, καθ' ἣν ὑπὸ τὰς ποικίλας, «φιλελευθέρας» κυβερνήσεις ἢ τὰς συγγενεῖς ἐπαναστάσεις ἡ δικαιοσύνη ἔφερε πτερνιστῆρας καὶ πηλήκιον, δὲν ὑπῆρξε ποτέ Στρατοδικεῖον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐτόλμησε νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ἀντίθετον πρὸς τὰς ἐλέψεις καὶ τὰς «σκοπιμότητας» τῶν κρατούντων, ὅσον καὶ ἂν ἡ στοιχειώδης δικαιοσύνη, ἡ τιμὴ καὶ ἡ συνείδησις ἀντέκειντο εἰς τὰς κρατούσας ἀντιλήψεις. Ὅσοι ἐχρημάτισαν στρατοδίκαι ὑπὸ τὰς ἐλιβέρας ἐκείνας συνθήκας, ἃς προσέξουν τὴν ὑπερήφανον ἀνεξαρτησίαν τοῦ ρουμανικοῦ Στρατοδικείου.

ΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΙ *Εὑρίσκομεν μᾶλλον ἀσύμφορον καὶ ἄσκοπον τὴν συστηματικὴν ἐφαρμογὴν μέτρων, κατὰ ἀλλοδόξων, ἐφ' ὅσον ἡ παρ' αὐτῶν ἀσκουμένη προπαγανδιστικὴ κίνησις δὲν ἔχει προσλάβει μορφὴν δημοσίου σκανδάλου. Διότι φοβούμεθα ὅτι εἰς τόσον λεπτὰ ζητήματα ὀλίγη κακὴ πίστις ἐκ μέρους ἐνδιαφερομένων ἀρκεῖ διὰ νὰ ὠθήσῃ εἰς ὑπερβολὰς, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἦσαν βεβαίως συντελεστικαὶ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ γοήτρου τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, φιλελευθέρας ἐκ μακρᾶς παραδόσεως. Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ὅτι ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος καταπολεμήσεως ξένων προπαγανδῶν εἶνε ἡ θετικὴ παρουσίασις καλυτέρας ἐντοπίου καταστάσεως ἠθικῆς, ἐκπαιδευτικῆς, παντοειδοῦς. Δὲν θέλομεν νὰ ἐκταθῶμεν ἐπὶ ζητήματος ἀκανθώδους καθ' ἑαυτό. Ἁπλῶς ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπ' αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἐκτραποῦν τῆς ὀρθῆς γραμμῆς τὰ σχετικὰ μέτρα.*

ΚΥΝΟΔΡΟΜΙΑΙ Εἶναι καμμιὰ ἀνάγκη γ' ἀποκτήσωμεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ κυνοδρομίας; Ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο μία προσοδοφόρος ἐπιχείρησις διὰ τοὺς ζητοῦντας τὴν σχετικὴν ἄδειαν εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν δικαιολογεῖ, βεβαίως, τὴν παροχὴν τῆς ἀδείας αὐτῆς. Ἐὰν γίνωνται κυνοδρομίαι κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι ἡ ἐπίδειξις αὐτὴ δὲν εἶνε κατὰ βάσιν βάρβαρος. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δέ, ὅπου βασιλεύει ἀκόμη, εἰς αἰσχος τοῦ δῆθεν πολιτισμοῦ μας ὁ μπόγιας, αἱ κυνοδρομίαι θ' ἀπετέλουν ἀηδῆ σνομπισμόν.

ΤΟ ΑΠΟΒΟΥΤΥΡΩΜΕΝΟΝ ΓΑΛΑ Πρὸ καιροῦ ἀνηγγέλθη ὅτι ἐτιμωρήθησαν οἱ πωλήσαντες γάλα τοῦ κουτιοῦ ἀποβουτυρωμένου. Καὶ ἐπεκροτήσαμεν τότε τὴν τιμωρίαν, τονίσαντες πόσον εἶνε αὐτόχρημα ἐγκληματικὸν νὰ πωλῆται τὸ γάλα νοθευμένον, ἐφ' ὅσον ἡ νοθεία αὐτὴ εἶνε ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς μεγάλης βρεφικῆς θνησιμότητος. Ἀλλὰ τὸ ἀποβουτυρωμένον γάλα τοῦ κουτιοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ πωλῆται, διότι δὲν κατεσχέθησαν τὰ κουτιά τῆς ἐν λόγῳ μάρκας. Καὶ προβάλλεται τὸ ἐρώτημα: Ποίαν ἔννοιαν εἶχεν ἡ τιμωρία τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀποβουτυρωμένων ποιοτήτων; Καὶ ποῖος θὰ φροντίσῃ, τέλος πάντων, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν βρεφῶν;

ΕΔΩ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ Ἐνῷ ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ἐδῶ νὰ εἶνε ἐξαιρετικῶς γλυκύς, παρὰ τὸ γεγονὸς, ὅτι εἰσήλθομεν ἤδη εἰς τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ Νοεμβρίου, εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ δυτικὴν Εὐρώπην ἡ χιὼν ἔκαμεν ἤδη τὴν ἐμφάνισίν της. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐχιόνισεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, εἰς τὰς Βερσαλλίας, τὸ Νιτζόν, τὸ Ρουάν, τὸν Ἅγιον Στέφανον καὶ τὸ Μπελφόρ. Εἰς δὲ τὸ Βερολῖνον τὸ χιόνι ἐστρώθη πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Ἡ προνομοῦχος Ἀττικὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὸ μακρό της καλοκαίρι.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

1ον) Τριώροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀρ. 9, ἀποτελουμένη ἐκ 15 ἐν ὅλῳ δωματίων, λουτῆρος, λοιπῶν χρειωδῶν καὶ κηπαρίου, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος 19.000 δραχμῶν.

2ον) Δύο ἰσόγεια καταστήματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου.

3ον) Garage, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργοστασίου 8Χ8 τ. μ. (δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.

Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Κούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισιᾶς ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΠΑΛΤΑ
ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
ΚΑΠΑΡΤΙΝΕΣ
εἰς ωραιοτέραν συλλογὴν καὶ εἰς ὅλας τὰς τιμὰς
KOSMOS
31 ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΕΝΕΚΑ ἀνακαινίσεως τοῦ καταστήματος ἐκποιοῦνται τὰ πολυτελῆ ἔπιπλα Π. Λεχοῦ Νίκης 14. Ὠφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας.

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΩΝ ΚΟΛΟΣΣΩΝ
το ἀριστούργημα τῆς
ΒΙΛΜΑ ΜΠΑΝΚΥ
ἀχωρίστου συντρόφου τοῦ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ
ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΕΡΩΤΟΣ
Σκηναὶ τσιγανικῆς ζωῆς
Σκηνοθεσία ὀνειρώδους πλούτου. Γεμᾶτο ἀπὸ ζωηρὲς περιπέτειες καὶ ρωμαντισμό.
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΤΟ
"ΠΑΝΘΕΟΝ,,
"ΑΝΑΤΟΛΗ,,

ΑΠΩΛΕΣΘΗ σκυλάκι ἀκούον εἰς τὸ ὄνομα Ζουλί, λευκοῦ χρώματος, μὲ μελανὰ στίγματα εἰς τὸ κεφάλι καὶ τ' αὐτιὰ καὶ οὐρὰ κομμένη. Ἀπωλέσθη πλησίον τῆς ὁδοῦ Ἀγησιλάου. Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν Διδότου ἀριθ. 9α καὶ ἀμειφθήσεται.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ Μητροπόλεως (ἀριθ. 2) δωμάτιον εὐρύχωρον μὲ δύο ἐξώστας (β' ὄροφος) κατάλληλον διὰ γραφεῖα ἢ ἐμπορικὸν (MODES). Πληροφορίαι ἐντός.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἡ Τράπεζα Κρήτης, τὸ μοναδικὸν πιστωτικὸν ἵδρυμα τῆς Μεγαλονήσου, ἱδρύσασα δέκα Ὑποκαταστήματα ἐν ὅλῃ τῇ Νήσῳ, ἐπεκτείνει ἤδη τὸ δίκτυον τῶν Ὑποκαταστημάτων της ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, κατὰ γενικὴν ἰδίαν ἀπαίτησιν τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις Κρητῶν, ἱδρύσασα Ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις μὲν ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου (Μεγαρον Καραπάνου), ἐν Πειραιεῖ δὲ ἐν τῇ ὁδῷ Ὁμήρου ἀριθ. 20 (παραπλεύρως τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης.

Εἰς ἕτοιμα ἐνδύματα ἀνδρικὰ—Παλτὰ—Καπαρδίνες—Ἀδιάβροχα. Καλυτέραν συλλογὴν Γκέτες--Γάντια—Καπέλλα Borsalino καὶ μεταξωτὰ νέα—Φανελλικὰ καὶ καλτσικά, Γραβάτες μὲ chic.
διὰ ὅλα τὰ γοῦστα καὶ βαλάντια
Ο ΓΟΥΤΑΚΗΣ
146 Αἰόλου — Πρωτοστατεῖ — Σταδίου 51

ΝΤΑΝΣΙΓΚ ΒΑΡΙΕΤΕ — ΦΟΛΙ ΝΤΙΒΕΡ
Ὁδὸς Κοραῆ ἀρ. 10
ΑΠΟΨΕ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927
1ος ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΟΣ
ΜΙΑ ΝΥΚΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΧΗΔΕΣ
μὲ 33 Γάλλους Ἀπάχηδες
ΚΑΙΝΟΥΡΓΗΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ.—ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΡΑΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΣΑΣ

ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΣΑΣ
Εἰς τὸ μέγα Ὑποδηματοποιεῖον τοῦ
ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ (Πειραιῶς 64)
Ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ κομψὰ, στερεὰ, τοῦ τελευταίου συρμοῦ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους

ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ ΜΑΛΛΙΝΕΣ
εἰς ὅλα τὰ μεγέθη
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΖΑΡΟΥΛΙΑ & ΖΑΝΝΟΥ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ 84. Τηλέφ. 10—77

1000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ
ΩΣ ΑΜΟΙΒΗ
Ἐπειδὴ δι' ἐντύπων ἀνυπογράφων, ἀποστελλομένων διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐντὸς ἐπιστολῶν ἐπιδιώκεται ἡ κατασυκοφάντησις καὶ δυσφήμησις τῶν Γραφείων μας παρὰ διαφόρων ὑπόπτου προελεύσεως ὑπακειμένων, ἀποσκοπούντων ΜΟΝΟΝ ἐκμετάλλευσιν τῶν εὐπίστων καὶ ἁπλοϊκῶν,
ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝ ΑΜΟΙΒΗΝ 1000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ
εἰς τὸν πρῶτον, ὁ ὁποῖος, λαμβάνων τοιαύτην ἐπιστολὴν, θὰ τὴν ἀποσφραγίσῃ ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου ἢ τοῦ Ἀστυνόμου καὶ ἐνόρκως ἀπὸ κοινοῦ βεβαιώσῃ εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς τὴν προέλευσίν της, κατόπιν δὲ διὰ πληρεξουσίου μας καταγγείλῃ αὐτὸς εἰς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχὰς καὶ ἐπιτύχῃ αὐτὸς πρῶτος τὴν καταδίκην τοῦ ἀποστολέως διὰ τὴν κατασυκοφάντησιν καὶ δυσφήμησιν.
Θὰ παραχωρηθοῦν ἀμέσως 500 δολλάρια εἰς τὸν ὡς ἄνω ἐπιτυχόντα τὴν καταδίκην καὶ ἕτερα 500 δολλάρια εἰς τὴν Κοινότητα, ἐκ τῆς ὁποίας κατάγεται, ἵνα ταῦτα διατεθοῦν ὡς ἐγκρίνει τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον.
Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ σεβόμενα τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ, καλοῦν τοὺς φίλους καὶ πελάτας των, ἵνα ἔλθωσιν ἀρῳγοί, πρὸς τιμωρίαν τῶν συκοφαντῶν.
ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΑΤΡΟΥΣ
Κύριοι Ἰατροί.
Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι παρέχομεν ὑμῖν τὸν πολύτιμον καὶ καλὸν ὑμῶν σύντροφον, ὅστις τοῦ λοιποῦ θὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ σπεύδῃ εἰς βοήθειαν ὑμῶν καὶ νὰ ἐξαγάγῃ ὑμᾶς εὐχερῶς ἐξ ὅλων τῶν δυσχερῶν περιστάσεων, σᾶς ἀναγγέλλομεν μετὰ χαρᾶς τὴν ἐπανέκδοσιν, ἐξ 900 μόνον σελίδων, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 500 εἰκόνας, ἐξ ὧν αἱ πλεῖσται ἔγχρωμοι καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων ΤΕΛΕΙΩΣ μετηλλαγμένης τῆς ΑΝΑΤΟΜΙΚΗΣ κ. Ν. Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ. Εἶναι τόσον πρακτική, τόσον ἐνημωσμένη πρὸς τὴν Ἰατρικὴν ἡ Ἀνατομικὴ κ. Ν. Π. Μιχαλακέα, ὥστε κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν, ὅτι δὲν θὰ λείψῃ, διότι δὲν πρέπει νὰ λείψῃ, ἀπὸ κανὲν Γραφεῖον Ἕλληνος Ἰατροῦ, οὗ θὰ ἀποτελέσῃ εἰς τὸ ἑξῆς ἀληθῶς τὸ πολυτιμότερον καὶ τὸ μᾶλλον ἀπαραίτητον κόσμημα.
Πωλεῖται προσωρινῶς παρὰ τῷ ἰδίῳ ὁδὸς Μεταξᾶ 18. Εἰς τοὺς Ἰατροὺς τῶν ἐπαρχιῶν θὰ ἀποστέλλεται δεδεμένη καὶ ἐλευθέρα ταχ. τελῶν ἀντὶ δρ. 500. Ἀποστολαὶ δὶς τῆς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς 20ῆς τρέχοντος μηνός.
Κύριοι Ἰατροὶ τῆς Ἰατρικῆς. Ἡ Ἀνατομικὴ κ. Ν. Π. Μιχαλακέα πρέπει εἰς τὸ ἑξῆς νὰ εἶναι ὁ ἀχώριστος ὑμῶν σύντροφος, διότι ἄνευ ταύτης ματαιοπονεῖτε. Τὸ ἰδιωτικὸν Ἀνατομεῖον Ν. Π. Μιχαλακέα εἶναι ἀνοικτὸν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην.

....Μία εὐρωπαία ἀριστοκράτις, ἀηδιασμένη ἀπὸ τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὸ ψεῦδος τῶν εὐρωπαϊκῶν σαλονιῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἀνεξηγήτου μαγγανείας, ἀκολουθεῖ τὸν Μαχαραγιὰ τῆς Παδπούας εἰς τὸ βασίλειόν του....
....Γοητευμένη ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ Μαχαραγιὰ καὶ τὴν χλιδὴν καὶ τὸν πλοῦτον τῶν παλατιῶν του εἶναι εὐτυχισμένη...
...Ἀλλὰ τὰ ἄνθη τοῦ ἔρωτος μαραίνονται, ἡ χαρὰ σβύνει ὅπως μία σταγὼν δρόσου
. . . . . .

Μία ἐξόχου πλοκῆς ὑπόθεσις μὲ σκηνὰς ποὺ συνεγῶς κρατοῦν ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ, καὶ μὲ σημεῖα ἐκτάκτου τραγικότητος. Ἀπὸ θεαματικῆς ἀπόψεως εἶναι κάτι ἀνυπέρβλητον.
Ἡ σκηνοθεσία του ἀφαντάστου πλούτου μὲ τὴν χλιδὴν τῶν Παλατιῶν τοῦ Μαχαραγιὰ μὲ τὰ χαρέμια του, τοὺς φακίρας καὶ τὰ θαύματά των, τὰ καραβάνια τῶν ἐλεφάντων του.
Ἐν ὀλίγοις θὰ εἶναι πρωτοφανὴς ἐπιτυχία τὸ ἔργον τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος τοῦ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ

Caprice
Παρασκευὴ 18 Νοεμβρίου 1927
Τὸ ψωῦτον
Diner Dansant
Menu
Consomme Double en Tasse, Soles Colbert Sauce Russe, Poulets Jeunes Stanley, Petits Pois à la Française, Coupe Miveille, Friandises, Dessert.
Ἔνδυμα ἐσαρείδος
Κρατήσαλε ἐγκαίως τὰ τραπέζια σας
Τηλ. 24—58

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
τίθενται εἰς κυκλοφορίαν
τὰ νέα σιγαρέττα
SILVA
IRMA
ΛΑΟΥΡΑ
τῆς Καπνοβιομηχανικῆς ἑταιρίας
ΠΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΒΕΛΟΣ

ΦΑΜΑ

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & ΣΙΑ
Ἀθῆναι—Ἀθηνᾶς 51

"ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΟΝ"
ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ
ΑΝΤ. Γ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Ἱπποκράτους 31
ΔΗΛΩΣΙΣ
Χοροδιδασκάλου Δρακοπούλου
Φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ἐπιθυμούντων τὴν τελείαν ἐκμάθησιν τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἑλληνικῶν χορῶν, ὅτι ἡ ὡς ἄνω Σχολὴ δέχεται μαθητὰς καὶ μαθητρίας μὲ 104 δραχμὰς κατ' ἄτομον καὶ διαθέτει ὥρας διὰ γκρούπ μὲ 100 δραχμὰς τὴν ὥραν.
Ἀνήλικα κοράσια δέχεται ἕως 18 ἐτῶν μὲ δρ. 750. Ἐγγραφόμεναι δὲ παρὰ τοῦ πατρός των ἢ τῆς μητρός των δρχ. 75. Ἐπιποσοῦντος δηλῶ ὅτι δὲν ἐπιτρέπω κατὰ τὰς ὥρας 6—9 μ.μ. τοὺς ἐλευθέρους χοροὺς εἰς τὴν Σχολήν. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΞΕΛΕΓΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ

Ὥρα ἐνάρξεως τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ἡ δη καὶ ὥραν 6 καὶ 5' κρούεται ὁ Προεδρικὸς κώδων, καλῶν τοὺς βουλευτὰς νὰ προσέλθουν καὶ ψηφίσουν.

***

Τὰ ἠλεκτρικὰ κουδούνια τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων ἀντικατεστάθησαν διὰ κωδωνίσκων ἠχηρῶν, οἱ ὁποῖοι κινοῦνται μὲ ἠλεκτρισμόν. Ἔγινεν ἐπίσης ἠλεκτρικὸς καὶ ὁ κώδων τοῦ Προεδρείου.

Μεθερμηνευόμενα δηλαδὴ ὅλ' αὐτὰ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐθίμων, σημαίνουν «ἄλλοίμονο στ' αὐτιά μας ὅταν θὰ γίνωνται ἐπεισόδια».

***

Ὁ κ. Τσιτσελλῆς εἰς μίαν γωνίαν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ἔχει ἀτελείωτον συζήτησιν μὲ τὸν κ. Καλκάνην. Ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι συζητοῦν διὰ τὴν ἀγχόνην;

***

Ἀπὸ τὰ κυβερνητικὰ ἑδώλια ἀπουσιάζουν ὁ γηραιὸς Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Καὶ οἱ δύο δὲν εἶναι βουλευταὶ καὶ εὑρίσκουν περιττὸν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν συνεδρίασιν.

***

Ὁ κ. Σοφούλης διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας κάθηται εἰς τὰ πρῶτα ἑδώλια τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων καὶ μετ' ὀλίγον προχωρεῖ πρὸς τὰ τελευταῖα τῆς αὐτῆς πλευρᾶς, ἀνταλλάσσων φιλοφρονήματα μὲ τοὺς νέους του φίλους. Ἀντιληφθεὶς τὸν κ. Μάξιμον ἐρχόμενον ἐκ τῆς ψηφοφορίας τοῦ λέγει χαριτολογῶν:

—Δὲν μ' ἐψήφισες ἔ;

—Μὰ ἔχετε ἀνάγκην τώρα ἀπὸ μᾶς κ. Πρόεδρε; τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἀντίπαλος.

***

Ζωηρὰ συζήτησις μεταξὺ τῶν κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Νικολούδη. Τὸ αὐτὶ τοῦ περιέργου ἀλιεύει μερικὰς λέξεις, ὅπως π. χ. ἀναγνωστικά, Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον...

***

Ὁ ἐκ τῶν ψηφολεκτῶν κ. Μαντᾶς κατατάσσων τὰ ψηφοδέλτια κατὰ τὴν διαλογήν ἀρχίζει μὲ ἓξ φέροντα τὰς λέξεις: «ἀνεξάρτητος δημοκρατικός».

Εἰς μίαν γωνίαν τῆς αἰθούσης τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ κ. Σοφούλης θεᾶται μειδιῶν μὲ πικρίαν καὶ προσβλέπων μὲ πόνον μερικὰ ἑδώλια τοῦ κέντρου. Ἀπὸ πολὺ κοντὰ κάποιος ἀσφαλῶς θὰ τὸν ἤκουε νὰ ψιθυρίζῃ:

—Ἀντίο κόμμα!...

***

Μὲ στόμφον ὁ κ. Μαντᾶς ἀναγινώσκει εἰς ἓν ψηφοδέλτιον: «Πάντοτε Δημητρακοπουλικός». Τὰ βλέμματα ὅλων τότε στρέφονται πρὸς τὸν κ. Πετρακᾶκον.

***

Νέον κόμμα εἰς τὴν Βουλήν, ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῶν συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν προελθόν. Ἀρχηγὸς ὁ κ. Κακουλίδης, μέλη δὲ ὅσοι ὑπὲρ αὐτοῦ ἐψήφισαν.

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τὴν 6 μ.μ. ὁ κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον ἀντιπρόεδρος κ. Ἐμμανουηλίδης ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Τὰς ἕδρας τῶν προσωρινῶν γραμματέων καταλαμβάνουν προσκλήσει τοῦ κ. Προεδρεύοντος οἱ βουλευταὶ κ.κ. Λ. Κουτσοπέταλος, Α. Γρηγοριάδης, Γ. Μπακόπουλος καὶ Γ. Ἀθανασιάδης Νόβας.

Μεθ' ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ἀνακοινοῖ ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν προχθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς διατάξεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ λοιποῦ Προεδρείου.

Καλοῦνται ὡς ψηφολέκται οἱ βουλευταὶ κ.κ. Μαντᾶς καὶ Μελᾶς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν, τοῦ γραμματέως ἐκφωνοῦντος τὰ ὀνόματα τῶν κ.κ. βουλευτῶν ἐνεργεῖται ἡ μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία πρῶτον πρὸς ἐκλογὴν Προέδρου τῆς Βουλῆς. Πεπραωθείσης ταύτης καὶ γενομένης διαλογῆς ὁ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ

ΕΠΑΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΕΝΟΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΛΟΚΑΡΝΟ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΛΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ εἰς Παρισίους ταξειδίου του ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίνκοβιτς.

Συνεταξειδεύσαμεν μετὰ τοῦ κ. Μαρίνκοβιτς, ἐγὼ καὶ τινες Σέρβοι συνάδελφοι, ἐπιβάντες τῆς ἰδίας ἁμαξοστοιχίας εἰς τὸν πρὸ τοῦ Βελιγραδίου σταθμόν. Ὁ κ. Μαρίνκοβιτς, ἀποβαλὼν τὴν συνήθη αὐτοῦ ἐπιφυλακτικότητα, ἀπήντησεν εἰς ἐρώτησίν μου ἐπὶ τῆς γαλλοσερβικῆς, δηλώσας τὰ ἑξῆς:

—Φρονῶ, ὅτι ἐπετελέσαμεν καλὴν ἐργασίαν διὰ τὰς δύο χώρας, καθὼς καὶ διὰ τὴν γενικὴν εὐρωπαϊκὴν κατάστασιν. Τοῦτο δὲ δὲν δύναται παρὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς καταστάσεως στερεᾶς, καθαρᾶς, σαφοῦς εἰς τοὺς πάντας καὶ μελλούσης νὰ ἐπιδράσῃ εὐνοϊκῶς ἐπὶ τῆς παγιώσεως τῆς εἰρήνης.

»Ἄλλως—προσέθεσε—συντόμως θὰ προβῶ εἰς εὐρεῖαν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, διότι, ὡς γνωρίζετε, ἡ ἀπάντησίς μου εἰς τὴν ἐπερώτησιν τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐδέησε νὰ ἀναβληθῇ λόγῳ τοῦ ταξειδίου μου. Τώρα εὐδένα βλέπω λόγον περαιτέρω ἀναβολῆς. Θὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, εὐθὺς ὡς τὸ ζήτημα ἔλθῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Τότε ἐπίσης θὰ ἐξηγήσω τοὺς λόγους, οἵτινες μᾶς ἤγαγον εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου, καὶ τὴν σπουδαιότητα, ἣν τοῦτο ἐνέχει, κατὰ τὴν γνώμην μας.»

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΛΟΚΑΡΝΟ

Ἀπαντῶν εἰς ἐρωτήσεις μου σχετικὰς μὲ τὴν μορφήν, ὑφ' ἣν παρουσιάζεται σήμερον τὸ ζήτημα τῆς συνάψεως βαλκανικοῦ Λοκάρνο, ὁ κ. Μαρίνκοβιτς, ἐδήλωσε:

—Δὲν ἐπελήφθημεν εἰσέτι τοῦ ζητήματος τούτου. Πρόκειται βεβαίως περὶ ζητήματος, διὰ τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ ἀρχίσωμεν ἐργαζόμενοι. Ἀλλὰ τὸ βαλκανικὸν Λοκάρνο δὲν εἶνε ὑπόθεσις τόσον ἐπείγουσα, οὔτε καὶ αἱ περιστάσεις εἶνε ὁμοιαι πρὸς ἐκείνας, ὑφ' ἃς ἐπραγματοποιήθη τὸ πραγματικὸν Λοκάρνο.

»Πάντως—ἐτόνισεν ὁ κ. Μαρίνκοβιτς—αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν τοιούτου συμφώνου σύδεμίαν σχέσιν θὰ ἔχουν μὲ τὰς ἐνδεχομένας συνεννοήσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.»

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Εἰς ἐρώτησίν μου περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἑλληνοσερβικῶν διαπραγματεύσεων, ὁ κ. Μαρίνκοβιτς ἀπήντησε:

—Φρονῶ, ὅτι πρωτίστως θὰ γίνῃ λόγος περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ σχετικοῦ μὲ τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης. Κατόπιν ἐνδέχεται νὰ ἐμφανισθοῦν νέα ζητήματα πρὸς διαπραγμάτευσιν. Πρὸ παντὸς, ὅμως, πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἡ ὑπόθεσις τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης.»

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ θέμα τῆς γαλλοσερβικῆς συνθήκης ὁ κ. Μαρίνκοβιτς ἐξηκολούθησεν:

—Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν, δὲν πιστεύω ὅτι ὑφίσταται οἱαδήποτε φόβος ἐκ τῆς γαλλοσερβικῆς συνθήκης, ἐκτὸς ἂν ἐμιλῆτε περὶ τοῦ ἰταλικοῦ Τύπου. Τοιοῦτος φόβος εἶνε ἀδικαιολόγητος, διότι ἡ πολιτική μας δὲν εἶνε ἐπιθετική. Συνεπῶς, μία νομιμόφρων εἰρηνική πολιτική οὐδένα δύναται νὰ βλάψῃ, οὔτε ἡμεῖς ἔχομεν λόγους νὰ ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς εἰλικρινείας οἱασδήποτε κυβερνήσεως.»

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Ὁ Σέρβος ὑπουργὸς ἐτερμάτισε τὰς δηλώσεις του διὰ τῶν ἑξῆς σχετικῶν μὲ τὴν Βουλγαρίαν:

—Εἰς τὰς σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῆς Βουλγαρίας οὐδὲν νέον γεγονὸς ἐπῆλθε. Θὰ ὁμιλήσω καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Εἶνε μία περίπλοκος ἱστορία, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως οὐδὲν νέον στοιχεῖον προσετέθη. Αἱ σερβοβουλγαρικαὶ σχέσεις εὑρίσκονται εἰς ὃ στάδιον καὶ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου διὰ Παρισίους.»

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΙ

ΕΞΕΓΕΡΣΙΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ο κ. Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΑΝΕΒΑΛΕ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Πλαστήρας, ὅστις ὡς γνωστόν, ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ μεθαύριον διὰ Νίκαιαν, ἀνέβαλε δι' ὀλίγας ἡμέρας τὴν ἀναχώρησίν του, σκοπίμως. Ὡς λόγος φέρεται τὸ ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν του πρὸς ἀποτροπὴν ὡρισμένων ἐνεργειῶν τοῦ κ. Κονδύλη μεταξὺ τῶν προσφυγικῶν μαζῶν, τὰς ὁποίας ἔχει λόγους νὰ ὀλέπῃ ὡς ὑπόπτους. Ὁ κ. Κονδύλης, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ κ. Πλαστήρα, παρασκευάζει διὰ πρακτόρων του τὴν συγκρότησιν ὀγκώδους προσφυγικοῦ συλλαλητηρίου τὴν Κυριακήν, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐντόνου διαμαρτυρίας ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν μὴ καταβολὴν τῶν συμπληρωματικῶν προσφυγικῶν ἀποζημιώσεων. Τὸ συλλαλητήριον τοῦτο, συγκροτούμενον πρὸ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, πρόκειται, κατὰ τὰς ἰδίας πάντοτε πληροφορίας, νὰ ἐκτραπῇ εἰς ἀποδοκιμασίας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐξ ὧν ὑπάρχει κίνδυνος γενικωτέρων ἀναρχικῶν ἐκδηλώσεων, δυναμένων νὰ ἔχουν ἀντίκτυπον, τὰς συνεπείας τοῦ ὁποίου νομίζει ὅτι δύναται νὰ προλάβῃ διὰ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας του ὁ κ. Πλαστήρας.

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΕΝ ΣΕΡΡΑΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Κονδύλης ὁμιλήσας εἰς τὰς Σέρρας προεκάλεσεν ἐπεισόδια καθυβρίσας τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Οἱ βασιλόφρονες ἀποδοκιμάσαντες τὸν κ. Κονδύλην ἐκτυπήθησαν ἀπὸ εὐεξάπτους φίλους αὐτοῦ.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΕΒΛΗΘΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ ἐπιθεωρητὴς κοινωνικῆς προνοίας κ. Φωτήλας μετέβη μετὰ δυνάμεως χωροφυλακῆς εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Συνομοσπονδίας ἐπισιτισμοῦ ἵνα παραλάβῃ τὰ βιβλία αὐτῆς πρὸς διενέργειαν τοῦ σχετικοῦ ἐλέγχου, κατόπιν τῆς χθεσινῆς ἀρνήσεως αὐτῆς ὅπως παραδώσῃ ταῦτα.

Ὁ κ. Φωτήλας ὅμως καὶ οἱ ἄνδρες τῆς χωροφυλακῆς συνήντησαν ἀντίστασιν ἐκ μέρους ἑβδομήκοντα περίπου ἐργατῶν καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας σκηνῶν.

Κατόπιν τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας παρεκάλεσε τὴν διεύθυνσιν ἀσφαλείας ὅπως ὑποβάλῃ κατὰ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ὁμοσπονδίας μηνύσεις ἐπὶ ἀντιστάσει κατὰ τῆς ἀρχῆς, σήμερον δὲ τὸ ὑπουργεῖον θὰ προβῇ εἰς τὸ κλείσιμον καὶ τὴν σφράγισιν τῶν γραφείων τῆς ὁμοσπονδίας.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περατοῦται ὁ καταρτισμὸς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπλοποιήσεως τῆς διαδικασίας διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐλέγχου εἰς τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀπεφασίσθη ἡ ἀναστολὴ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ συστάσεως ταμείου ἀλληλοβοηθείας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς οἰκείας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ὑποβολὴ ἑτέρου νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προῆλθε τὸ ὑπουργεῖον, διότι δὲν ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις δι' ὧν ἐπιβαρύνεται τὸ ἐν λόγῳ ταμεῖον.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16 ('Ασύρματος)— *Ὁ κ. Μπριὰν ἔλαβε πολυάριθμα τηλεγραφήματα συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συνάψεως τῆς γαλλοσερβικῆς συνθήκης. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας ἐν Παρισίοις ἐτιμήθη διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.*

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΠΑΡΕΛΚΥΕΙ ΤΑΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΕΛΙΚΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ

ΑΝΕΦΥΗΣΑΝ ΝΕΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐγκύρους, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀναμένει πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἑβδομάδος τὴν διευκρίνισιν τῶν γαλλικῶν ἀπόψεων, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν πολεμικῶν χρεῶν, ἔναντι τῶν διαβιβασθεισῶν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν νεωτέρων προτάσεών της. Πιθανῶς δὲ καὶ ἡ προθεσμία αὕτη εἶνε βραχεῖα.

Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐν προκειμένῳ ὑπ' ὄψει της ὡρισμένας δυσχερείας, εἰς τὰς σχετικὰς διαπραγματεύσεις, καὶ μετὰ τὰς νεωτέρας ἐπ' αὐτῶν προτάσεις της. Συγκεκριμένως αἱ δυσχέρειαι αὗται στηρίζονται κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν γενικωτέραν σημασίαν τῶν ὁποίαν ἐμφανίζεται ἀποδίδουσα ἡ Κυβέρνησις Πουανκαρὲ εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος δοσοληψιῶν της ὡς ἀπαρχὴν διακανονισμοῦ καὶ τῶν μετὰ τῶν ἄλλων κρατῶν οἰκονομικῶν ἐκ τοῦ πολέμου συναλλαγῶν. Διὰ νὰ ὑποχωρήσῃ μέχρι σημείου συμπτώσεως τῶν τελικῶν περὶ τῶν χρεῶν ἀξιώσεών της πρὸς τὰς τελευταίας διαβιβασθείσας ἐντεῦθεν ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη ἑλληνικὰς ἀπόψεις πρὸς τὸν κ. Τσουδερόν.

Συναφεῖς πρὸς τὰ ἀνωτέρω εἶνε καὶ αἱ πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις τείνει σκοπίμως εἰς τὴν παρέλκυσιν τῶν ἐν Παρισίοις διαπραγματεύσεων, μέχρι τῆς προσεχοῦς συνόδου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐπιβεβαιώσεως τῶν ἐν λόγῳ πληροφοριῶν, εἶνε προφανὴς ἡ προκύπτουσα, διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἀνάγκη ὅπως προκαλέσῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἑλληνογαλλικῶν χρεῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀνυπόγραφον παράρτημα τοῦ πρωτοκόλλου, τὸ ἀφερῶν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἑλληνικῶν δανείων ὑπὸ τοῦ ἐν Ἑλλάδι Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου.

Ἐκ τῆς τοιαύτης συζητήσεως ὑπάρχουν κυβερνητικοὶ κύκλοι οἵτινες ἐλπίζουν ὅτι θὰ καταστῇ ἀμέσως δυνατή, ἅμα τῇ ἀνακινήσει τοῦ θέματος ἐν Γενεύῃ, ἡ «ἐμπράγματος» ἐφαρμογὴ τῆς δοθείσης ἤδη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τῆς Κ.Τ.Ε. ἑρμηνείας τοῦ Συμβουλίου ταύτης καθ' ἣν ὁ ἐν Ἑλλάδι Διεθνὴς Οἰκονομικὸς Ἔλεγχος, ὡς τεχνικὸν σῶμα, δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ πολιτικὰς ἐνεργείας καθ' ὑπόδειξιν τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων. Ὑποχρεοῦται κατὰ συνέπειαν, συμφώνως πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ταύτην, νὰ δεχθῇ τὸ τεχνικὸν ἔργον τῆς διαχειρίσεως τῶν ἑλληνικῶν δανείων, ἐφόσον ταῦτα ἔχουν ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. Καὶ πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν αὐτοῦ—Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας—κατόπιν ἐντολῆς τῶν εἰκείων κυβερνήσεων, τὴν ὁποίαν αὗται ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νὰ δώσουν, ἐφόσον ἔχουν κατ' ἀρχὴν ἀναγνωρίσει ὅτι ἡ ἀρνησίς των θὰ ἐνεῖχε τὸν χαρακτῆρα πολιτικῆς ἐνεργείας ἀντικειμένης πρὸς τὴν τεχνικὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δ.Ο.Ε.

ΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝΟΜΕΝΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΝ

Ἐν ἀναμονῇ τῆς λήψεως τῶν νεωτέρων ἀπόψεων τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ χρέη κατόπιν τῶν τελευταίων ἑλληνικῶν προτάσεων τῶν διαβιβασθεισῶν ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἀντιπροσωπείαν, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ προβῇ εἰς τὰς προαγγελθείσας ἐν τῇ Βουλῇ ἀνακοινώσεις του ἐπὶ τῶν συμφωνιῶν τῆς Γενεύης κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, ὁπότε καὶ θ' ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν κατατεθησομένων νομοσχεδίων διαταγμάτων τῶν ἐν λόγῳ συμφωνιῶν.

Κατὰ σχετικὰς πληροφορίας ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ὁμιλήσῃ διὰ μακρῶν, ἐκτενόμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ ζητήματος, εἰς τὴν συγκέντρωσιν ὡρισμένων στοιχείων τοῦ ὁποίου ἀσχολεῖται ἀπὸ τῆς ἐξ Εὐρώπης ἐπανόδου του. Σχετικὴ ἦτο καὶ ἡ νυκτερινὴ συνεργασία, ἐν τῇ οἰκίᾳ του, μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, μετὰ τὸν κ. Καφαντάρην θὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, ἐκθέτων εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πεπραγμένα τῆς εἰς Γενεύην διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ γενικώτερον τὴν θέσιν τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν δύο ἐκ τῶν τριῶν ἀντιπροέδρων οἵτινες δὲν συνεκέντρωσαν χθὲς τὸν δριζόμενον ἐκ τοῦ Συντάγματος ἀριθμὸν τῶν ψήφων.

Κυβερνητικοὶ ὑποψήφιοι παραμένουν—μετὰ τὴν γενομένην ἐκλογὴν τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδη—οἱ κ.κ. Κάκαβος (τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων) καὶ Ζερβὸς (τοῦ κόμματος τῶν Συνετηρητικῶν Δημοκρατικῶν) οἵτινες καὶ θὰ ἐκλεγοῦν σήμερον μὲ οἱανδήποτε σχετικὴν πλειοψηφίαν. Ἡ χθεσινὴ ἀποτυχία τούτων ἀπεδίδετο ὑπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀπὸ μέρους τῶν προσύγων βουλευτῶν ὑπερψήφισιν τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδη, ὅστις καὶ ἐξελέγη οὕτω α' ἀντιπρόεδρος.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΛΟΓΗΣ

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων, ἡ χθεσινὴ ψηφοφορία—μολονότι ἐμφανισθεῖσα ὡς τυπικὴ—προδικάζει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μελλούσης καὶ διεξαχθῇ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ψηφοφορίας ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, κατὰ τὴν ὁποίαν προβλέπεται ὅτι θὰ καταδειχθῇ ἔτι μεγαλυτέρα μείωσις τῆς κοινοβουλευτικῆς δυνάμεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τῆς χθεσινῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν προεδρικὴν ἐκλογὴν προκύπτουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ ὡς πρὸς τὴν κατάτμησιν τῆς δυνάμεως τῆς Βουλῆς:

Κυβερνητικοὶ βουλευταὶ ψηφίσαντες	*156*
Κυβερνητικοὶ βουλευταὶ ἀπόντες	*20*
Σύνολον	*176*
Ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ ψηφίσαντες	*78*
(ἐξ ὧν 56 Λαϊκοί)	
Ἀπόντες λαϊκοὶ	*14*
Ἀπόντες ἀνεξάρτητοι ἀντιπολιτευόμ.	*8*
Ἀπόντες κομμουνισταί	*6*
Σύνολον	*106*

Ὑπάρχει ἐκ τῶν μὴ μετασχόντων κυβερνητικῶν βουλευτῶν ἀριθμὸς κυμαινόμενος μεταξὺ τῶν 8—10 εἰς τὸν ὁποῖον περιλαμβάνονται καὶ τέσσαρες τηροῦντες ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν, τῶν ὁποίων εἶνε ἀμφίβολος ἡ στάσις.

Μεταξὺ τούτων ὁ Ἐλευθερόφρων κ. Γάτος ἔδωσε χθὲς τὸ ὑπὲρ τοῦ κ. Βοζίκη ψηφοδέλτιον, ἀρνηθεὶς νὰ ὑπογράψῃ συγχρόνως καὶ τὴν δήλωσιν ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ μεταξὺ κόμμα. Ἐπίσης οἱ τρεῖς Ἐλευθερόφρονες βουλευταὶ Τρικκάλων κ.κ. Ταλιαδοῦρος, Ἔξαρχος καὶ Χρηστοδήμος ἀπέσχον ἐπιδεικτικῶς τῆς χθεσινῆς ψηφοφορίας ἵνα μὴ ψηφίσουν τὸ ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τοῦ κόμματός των ψηφοδέλτιον.

Εἰς τοὺς 56 ψηφίσαντας τὸν ὑποψήφιον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος πρόεδρον (τὸν κ. Τσαλδάρην) περιλαμβάνονται καὶ οἱ μὴ ἀνήκοντες ἐπισήμως εἰς τὸ κόμμα κ.κ. Ἀγγελόπουλος, Πεσμαζόγλου, Σπετσιώτης, Κολυβᾶς, Ζάχος καὶ Παπάζης. Οἱ 14 ἀπουσιάζοντες βουλευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶνε οἱ κ.κ. Γούδας, Βοκοτόπουλος, Σκυλίτσης, Κίνιας, Κουμουνδοῦρος, Καρτάλης, Μισυρλῆς, Πλαπούτας, Ζισίνης, Χρηστοβασίλης, Ζησιάδης, Καυταντζόγλου, Χατζηνότας καὶ Φραγκιαδάκης.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ὁριζόμενα, ἤρχισαν ὑπογραφόμεναι ἀπὸ τῆς χθὲς αἱ ἀνὰ ἑκάστην Σύνοδον ἀνακοινούμεναι δηλώσεις τῶν βουλευτῶν περὶ τοῦ κόμματος ἢ τῆς ὁμάδος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν. Ἡ συγκέντρωσις τῶν δηλώσεων αὐτῶν θὰ πραγματοποιηθῇ μέχρι τῆς αὔριον ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς, ὥστε νὰ ἀνακοινωθῇ ἀμέσως κατόπιν ὁ ἐπίσημος πίναξ τῆς κομματικῆς κατατμήσεως τοῦ Σώματος, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ καταρτισθοῦν αἱ νέαι κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαί.

ΚΥΡΩΣΙΣ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΙΑΤΡΙΚΑΣ ΑΜΟΙΒΑΣ.—Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασίν της ἐτέφερε τροποποιήσεις εἰς τὸ σχέδιον διατάγματος περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἰατρῶν καὶ ἰδιωτῶν διαφορῶν περὶ πληρωμῆς τῆς ἰατρικῆς ἀμοιβῆς. Κατὰ τὰς ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις αἱ διαφοραί, αἱ ἀντικείμενον ἔχουσαι τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἰατρῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μετὰ τοῦ ἰδιώτου (πελάτου) συμφωνίας καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατιμήσεων, ὅταν δὲν ὑπερβαίνωσι τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 5000 ἐν συνόλῳ δικάζονται ὡς ἀκολούθως:

Ὁ ἰατρός δι' αἰτήσεώς του ἐν ᾧ ἀναγράφονται ἀναλυτικῶς καὶ ὡρισμένος αἱ ἐπισκέψεις, ἐπεμβάσεις, ἡ ἐν γένει ἰατρικὴ συνδρομή του καὶ ἡ ἀξιουμένη ἀμοιβὴ του ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας ἢ τῆς ἰσχυούσης διατιμήσεως, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην μὲν ἐὰν ἡ ἀξιουμένη ἀμοιβὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2000 δραχμάς, πρὸς τὸν Πρόεδρον δὲ τῶν Πρωτοδικῶν ἐὰν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5 χιλιάδας δραχμάς. Αἱ πέραν τῶν 5001 ὑπάγονται εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Αἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ἐνώπιον τῶν ὁποίων εἰσήχθησαν.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ἐπίσης ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ἐκυρώθη τὸ νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ καταργήσεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεων ἐν τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς διευθύνσεως φυλακῶν καὶ τῶν φυλακῶν, λόγῳ οἰκονομιῶν». Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέφερε τροποποιήσεις εἰς τὸ διάταγμα διὰ τῶν ὁποίων καταργοῦνται α) ἡ θέσις τοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως ἐν ταῖς ἀγροτικαῖς φυλακαῖς Πρίνβου, β') ἡ θέσις τῆς διευθυντρίας τῶν ἐν Ἀθήναις Κεντρικῶν γυναικείων φυλακῶν, γ') αἱ θέσεις τῶν ὑποδιευθυντῶν τοῦ σωφρονιστηρίου «Ἀβέρωφ» καὶ ἄλλαι.

Ἐπίσης ἐν τῷ διατάγματι ὁρίζεται ὅτι γυναῖκες ἢ ἀνήλικοι ὡς ὑπαίτιοι πλημμελήματος ἢ κακουργήματος καταδικαζόμενοι εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας κρατοῦνται αἱ μὲν γυναῖκες εἰς τὰς γυναικείας φυλακάς, οἱ δὲ ἀνήλικες εἰς ἰδιαίτερα τμήματα τῶν ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν.

Αἱ γυναῖκες ἢ ἀνήλικοι, ὡς ὑπαίτιοι πλημμελήματος ἢ κακουργήματος καταδικαζόμενοι εἰς ποινὴν τῆς ὁποίας τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τυχὸν χρόνου τῆς προφυλακίσεως εἶναι ἄνω τῶν δύο μηνῶν φυλάκισις κρατοῦνται αἱ μὲν γυναῖκες εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις κεντρικὰς γυναικείας φυλακάς, οἱ δὲ ἀνήλικοι εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις φυλακὰς «Ἀβέρωφ».

Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΙΤΙΑ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΦΙΛΑΝΔΡΟΥ

Εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσηγητὴν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, προσῆλθε χθὲς καὶ ἀπολογήθη διὰ τὴν κατηγορίαν